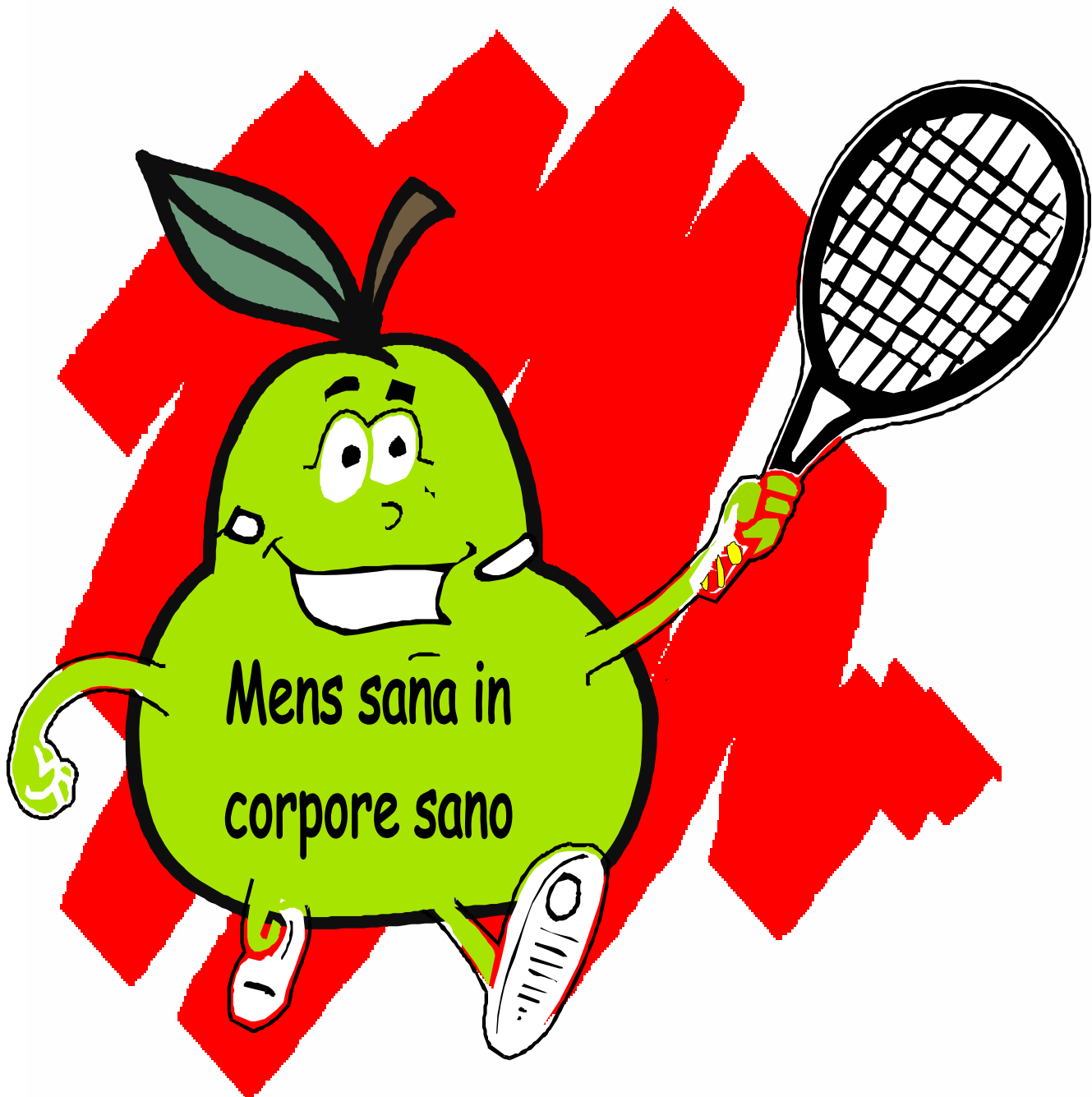

Preu: 2 euros (subvencionada per A.E.C.O.M.)

MAIG 2007

Col·legi **SANTA MAGDALENA SOFIA**

EQUIP DE REDACCIÓ	SUMARI
<p>Direcció Bernat Clar Sureda Magdalena Gomila Mas</p>	<p>Editorialpàg 4</p>
<p>Coordinació i maquetació Joan Ribot Rosselló Jaume Taberner Antich</p>	<p>APA.....pàg 6</p>
<p>Suport Lingüístic Departament de Llengües</p>	<p>Entrev. Toni Vadell...pàg 7</p>
<p>Suport informàtic Benet Femenia Juan Antoni Clar Sureda Jesús Valdés Campos</p>	<p>Concurs APA dibuix ...pàg 9</p>
<p>Equip de Redacció Professors/es i alumnes que signen els seus treballs.</p>	<p>Educació Infantil i Primària.....pàg 14</p>
<p>Imprimeix Col·legi Santa Magdalena Sofia Francesc Martí Mora, 42 Palma de Mallorca 07011 Tfn. 971 73 82 97 Fax. 971 28 80 15 e-mail: escola@smsofia.net</p>	<p>Educació Secundària...pàg 33</p>
<p>www.smsofia.net</p>	<p>Entrevist nous ninguets..pàg 34</p>
	<p>Relats breus.....pàg 58</p>
	<p>Jocs.....pàg 69</p>

Agraïm la col·laboració de les següents entitats a la Setmana Cultural del Centre:

<p>NATUR HOUSE c/ Francesc Martí Mora, 27</p>	<p>WEIGHT WATCHERS ESPAÑA 900222220</p>	<p>FRIDA-PALMA PAN</p>	<p>Panaderia BUEN PASTOR c/ Principat, 37</p>
<p>MAGIC c/ Joan Muntaner i Bujosa, 21</p>	<p>PELUQUERÍA MARIBEL c/ L'arc de sant Martí, 9</p>	<p>TEIXITS LLEVANT Plaça Barcelona, 2</p>	<p>Eléctrica CASTELLÀ c/ Principat, 38 B</p>
<p>TRANSLOMAS c/ Monserrat Mascaró, 8</p>	<p>Bar CENTRO c/ Fco. Martí Mora, 29</p>	<p>Papeleria ILLES c/ Fco. Martí Mora, 29</p>	<p>MIAN c/ Antonio Maura, 49 Pont d'Inca</p>
<p>Joyeria MARTÍN c/ Fco. Martí Mora, 38</p>	<p>Papeleria IILES c/ Fco. Martí Mora, 29</p>	<p>Hamburgueseria GUILLE c/ Miquel Gaietà Soler, 1</p>	<p>Panaderia SAN BAROLOMÉ c/ Fco. Martí Mora, 35 A</p>
<p>MAQUINARIA AS c/ Fco. Martí Mora, 31</p>	<p>JUAN DÍAZ Fotógrafo c/ Fco. Martí Mora, 80</p>	<p>Bar GONZÁLEZ c/ Fco. Martí Mora, 39</p>	<p>SA CLAU BALEAR c/ Fco. Martí Mora, 74</p>
<p>PANRICO</p>			<p>COCA-COLA</p>

Estam arribant al cim d'aquest curs 2006-07 i una vegada més la revista CREIXENT és a les vostres llars. Pretén ser un testimoni viu de tot allò que ha succeït al nostre centre al llarg d'aquests mesos.

"Mens sana in corpore sano" - aforisme de Juvenal - aquesta fou la carta de navegació escollida per l'equip docent de Santa Magdalena Sofia a l'inici de curs, amb ella el claustre ha volgut inculcar valors com la importància d'una bona alimentació, pràctica esportiva, en definitiva totes aquelles iniciatives que van encaminades a la consecució de l'equilibri personal.

Fer una edició anual significa acumular-hi el treball més representatiu de tot el realitzat al llarg del curs.

En matèria de gestió en qualitat, cal destacar els reconeixements obtinguts. L'estiu del 2006 el nostre centre passà una avaluació de gestió en qualitat amb el model EFQM i obtingué un informe favorable que va permetre que formàs part del catàleg d'empreses excel·lents 2006-07, de les Illes Balears.

Durant el mes de febrer s'obtingué la 2a certificació ISO 9001:2000, això suposa actualment ser centre capdavanter en matèria de qualitat.

Durant el mes de novembre es constituí el nou Consell Escolar que ja s'ha reunit diverses vegades per donar llum verda a nous projectes pedagògics i estar al corrent del dia a dia. Aprofitam l'avinentsa per donar les gràcies als que en formen i n'han format part de manera altruista.

Conscients de la nostra manca d'infraestructures i després d'una llarga negociació per a obtenir els permisos pertinents, aquest estiu començaran les obres al pati del padre Manolo, dotant així a l'escola dels espais tan necessaris per a desenvolupar la tasca educativa. També per aquest proper curs disposarem d'un hort escolar i unes pistes esportives al Parc de Sa Riera.

Ens trobam immersos en un temps de grans canvis socials que genera noves exigències en matèria educativa. Enguany la formació del professorat ha estat prou significativa realitzant cursos de competència lingüística a l'estranger i així poder oferir un ensenyament en anglès d'acord amb els requisits actuals. Divuit professors tutors participaren en unes jornades sobre la convivència escolar a on s'establiren pautes d'actuació envers l'assetjament escolar. Professors que enguany obtindran noves llicències, que

hauran aconseguit alternant estudis i treball amb molta tenacitat. Altres realitzant post-graus i màsters en temes tan diversos com la qualitat o la mediació. Un grup nombrós perfeccionant l'anglès i altres llengües a l'EOI. Tot el col·lectiu ha rebut formació sobre el tractament de dades personals (LOPD). Les coordinadores d'educació ambiental han fet un curs de sensibilització medi-ambiental. La gran majoria d'aquesta formació s'ha duit a terme fora de l'horari lectiu i d'aquí en podem extreure el grau de compromís del professorat.

Cal destacar l'èxit de les acampades realitzades a Infantil i Primària, per als nins i nines ha estat una autèntica aventura com també els viatges d'estudis de 6è de Primària i els de 2n i 4t d'ESO. Les felicitacions rebudes per tot allà a on anam pel correcte comportament del nostre alumnat fa que ens ompli de goig a l'equip docent i amb la qual cosa us en volem fer participes.

Fou interessant la participació a la trobada de glossadors a Manacor, a la Fira de la Ciència, al Taller de poesia de "La caixa" a on sis alumnes del nostre centre foren escollits per fer la representació inaugural.

Ser centre escollit per dur una experiència pionera de l'agenda 21 vers el reciclatge de l'oli comestible.

Volem destacar les millores aconseguides en recursos humans tal com una especialista en conversa per aquest curs i pel proper una especialista més en pedagogia terapèutica i una altra d'audició i llenguatge.

La visita del president de govern i alts responsables de la Conselleria d'Educació fou pels nostres alumnes una experiència que els va permetre aprendre com adreçar-se a una figura institucional amb un tractament adequat.

L'associació de pares i mares que amb dedicació i constància aconsegueix definir uns camins d'estreta relació i col·laboració amb el professorat.

Aquestes iniciatives, altres que podreu trobar en aquestes pàgines i algunes que ens haurem deixat al tinter, no tindrien sentit si no anassin adreçades a les personetes que durant tretze o catorze anys de la seva vida impregnen al centre d'energia i doten de significat el nostre que fer diari.

Com digué Santa Magdalena Sofia. " Entre tots tenim una missió molt bella i important: formar dones i homes forts i valents, que siguin el ferment d'una societat necessitada d'un canvi profund.

Equip Directiu

A.P.A. Un año más celebramos la Semana Cultural en nuestro Colegio, con la ilusión que depositan los alumnos - nuestros hijos- en la ejecución de sus trabajos y en la participación de las diferentes actividades deportivas. Por ello, animo a todos los padres y madres de alumnos/as a participar en las actividades que se proponen y desarrollan (jornadas de puertas abiertas, entrega de trofeos, merienda popular.....).

La nueva Ley Orgánica de Educación ofrece a los padres un papel relevante dentro del marco educativo, y en este sentido debemos involucrarnos con mayor ahínco en esta faceta. Esta Ley ha originado polémica por la implantación de una nueva asignatura que de momento se me antoja ciertamente ambigua; sin embargo y a pesar que estemos más o menos de acuerdo con esta Ley los padres debemos de tener en cuenta algunas puntualizaciones generales de actualidad:

- Debemos defender aumentar el fomento a la participación de los padres en el proceso educativo de sus hijos.
- Debemos exigir que se respeten los derechos y libertades de los ciudadanos en relación a la educación y la familia.
- Debemos defender y promover los mecanismos que contribuyan a la mejora de calidad de la enseñanza.
- Debemos velar por la libertad a la hora de elegir la educación de nuestros hijos.
- Debemos defender que la familia debe ser el núcleo vertebrador y, a la vez, debe ser ella quien decida el modelo y tipo de enseñanza que desea para sus hijos.
- No debemos permitir que se silencien nuestras tradiciones religiosas que forman parte de nuestra identidad, y no debemos que se obvie la trascendencia de la vida humana como factor conformador de la ética; no debemos permitir la imposición de ideologías.
- No debemos permitir una intromisión desmesurada en el sentido de la educación moral de nuestros hijos.

Una herramienta que seguramente será eficaz en el campo educativo es el establecimiento definitivo del Plan de

Convivencia Escolar. Deseamos que esta medida contribuya y equilibre la relación y convivencia entre los alumnos, haciendo más justo y atractivo para el alumnado el Centro Escolar.

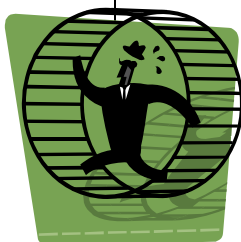
En nuestro Colegio se hacen minúsculos algunos problemas que en líneas generales vienen padeciendo con cierto grado otros Centros Educativos. En este sentido es procedente agradecer el grado de calidad que el personal del Colegio dispensa en el desempeño de sus funciones.

Este año escolar es el último año que formaré parte de la Junta Directiva de la Asociación de Padres de Alumnos. Por ello, quiero y debo mostrar mi agradecimiento a todos los integrantes de la Junta Directiva (tanto de la actual como en anteriores a la que he pertenecido), por su aportación desinteresada, su abnegada responsabilidad, y en definitiva por su alto grado de contribución, aspectos éstos siempre encaminados hacia la defensa y proyección de los alumnos y padres de alumnos. Es de justicia resaltar también la buena convivencia y relación que he experimentado con estos padres en el desarrollo de nuestras funciones y muy diversas gestiones que hemos llevado a cabo. Hay que subrayar igualmente que el ambiente siempre ha sido fraternal y familiar, tanto con los integrantes de la Junta Directiva como con los Directores del Centro.

Si bien es cierto que siempre se puede hacer algo más, no se debe desmerecer la labor que, con nuestros aciertos y errores, hemos realizado. Quedan cosas por hacer (está en marcha un enlace APA en la página web del Colegio) y ésta será la encomienda para la futura Junta Directiva, la cual ha sufrido en este año una muy positiva regeneración de efectivos. Desde aquí les deseo lo mejor en su andadura.

Una vez más gracias a todos los que, con su aportación, han contribuido a que se me haya hecho más llevadera mi función y a que la APA alcance los logros obtenidos: miembros de la Junta Directiva, Directores de Primaria y de Secundaria, personal no docente, etc. Sinceramente **GRACIAS.**

FELIZ SEMANA CULTURAL A TODOS.

ENTREVISTA A TONI VADELL

El passat mes de setembre Toni Vadell, el sacerdot que durant tants anys ens ha acompanyat en el Col·legi i en el Barri, va ser enviat A Roma per a continuar amb la seva formació de pastoral. Sens dubte ha estat un canvi molt important en la seva vida, que com a tal, ha suposat tot un repte. Lluny de la família i els amics de tota la vida, començar de nou no ha estat cosa fàcil. I a més és que a Toni sempre li ha caracteritzat la seva calidesa humana, la seva proximitat a la gent del col·legi, del barri i d'allà on estigués, pel que, començar de zero era posar un parèntesi a tot l'afecte de la gent de Mallorca en una terra desconeguda, amb un idioma desconegut i amb una nova tasca en el dia a dia.

Hola Toni, conta'ns com fou la teva arribada a Roma

Quan dia 10 de setembre vaig arribar a Roma tot era nou: la ciutat, l'idioma, les persones. No coneixia ningú i ningú me coneixia a mi. Vaig deixar una gent molt estimada i amb qui compartia el dia a dia, i vaig arribar a un lloc on ningú m'esperava. I això he de reconèixer que no va ser fàcil. Tothom me deia: quina sort, estudiar a Roma, una ciutat tan bella! I és cert, però la majoria m'ho deia amb una mentalitat de turista. I les pedres de Roma, per molta d'història que tinguin, no fan companyia. Poc a poc, un va trobant gent amb qui compartir experiències i amistat, i això és fantàstic; perquè és quan realment te vas trobant bé, i vas trobant el teu lloc en aquesta terra tan bella que és Itàlia.

Quina és exactament la teva funció a Roma? He vingut a Roma enviat pel Bisbe de Mallorca per estudiar, concretament "Pastoral Juvenil i Catequètica", a la Universitat Pontifícia Salesiana. Se tracta de tres anys d'estudi per aprofundir un aspecte de la Teologia, en aquest cas, la part més pràctica i més educativa. Aquesta és la meva feina: estudiar, anar a escola, presentar treballs, examinar-me... Però al principi vaig veure que només estudiant, no aguantaria tres anys a Roma. Per això me vaig oferir per col·laborar a una parròquia amb un grup d'escoltes (scouts). M'han acollit molt bé i disfrut d'estar amb ells, tant amb els nins, com amb els caps.

En quines coses has notat més canvi? L'agenda del 2006 està plena d'activitats i de coses a fer fins dia 10 de setembre. A partir de l'arribada a Roma està bastant buida. Això és el que ha canviat més. He passat d'una vida amb moltes activitats: col·legi, parròquia, seminari, vocacions, convivències, trobades... a la vida d'estudiant. Ara no tenc tantes activitats, en tenc sobretot una, que m'ocupa gairebé tot el temps... I al principi, això me va venir bastant de nou, bastant gros, perquè la meva jornada és ara bastant rutinària. Pensa que feia 10 anys que no estudiava, i tornar a escola, seure a un pupitre, examinar-te... fa molta peresa. El canvi de l'idioma també fou notable. Tothom diu: l'italià és fàcil ("è facile e divertente"). I és veritat, és fàcil donar-te a entendre al cambrer o al policia... Però anar a escola i escoltar el professor en italià, i arribar a la teva habitació i haver d'estudiar el llibre en italià, "mamma mia!"... Però tot i que la llengua que no és la pròpia, sempre és una dificultat, en aquests moments trob que me defens "abbastanza bene". Però allà on he notat més el canvi és amb les persones. Jo no he enyorat "sa roqueta": he enyorat la gent, les persones estimades: la família, els joves de la parròquia, vosaltres, els

alumnes i professors del col·legi, les persones amb qui compartia el dia a dia... Trobes a faltar el seu afecte, les seves bromes, la seva companyia...

Què creus que has après en el teu primer any a Roma? Potser, un poc enllaçant-ho amb el que deia abans: un descobreix la importància que tenen els amics i les persones amb qui compartia la vida els anys passats. Per mi, com a capellà, deixar els joves, la parròquia, o els seminaristes, o els alumnes, és com deixar un poc la meva família. Pens que en això consisteix un poc la nostra “paternitat espiritual”: és molt concreta, perquè estimes a persones amb noms i llinatges, amb qui te trobes, amb qui vius. També he descobert que per sentir-me bé a un lloc nou necessit compartir la vida amb la gent del carrer. A mi no me basten els llibres, necessit la relació amb els escoltes, amb els companys de la universitat: necessit compartir la vida quotidiana amb la

gent normal. Me va costar molt tornar a Roma, després de les vacances de Nadal, supòs perquè vaig prendre consciència que ja no estava a Mallorca, i que tot continuava sense jo... Però fixa't, el primer dissabte que vaig anar amb els escoltes, en Roy, un nin, quan me va veure, va venir correns, i me va dir: “l’esperava, perquè t’he de mostrar una carta”... Aquelles paraules m’arribaren al cor. Ho necessitava sentir: algú m’esperava. Vaig veure que havia d’aprendre que ara som a Roma i és amb aquest al·lot romà i amb altres amb qui he de compartir el meu dia a dia. També he de dir que disfrut dels estudis, malgrat la meva peresa inicial de tornar anar a escola. Perquè precisament el que estudiï me remet sempre a l’experiència anterior amb els nins i amb els joves. Una de les coses de les que potser també n’he pres consciència és que m’encanta aquest món: el món de la infància i de la joventut. Hi ha moltes d’estones a classe que quan escolt el professor, pens molt amb la pastoral de Mallorca, i en com podríem acostar-nos més als nostres joves, per tranmetre’ls el tresor de l’Evangeli...

Des de la distància, com recordes i com veus l’ambient en el qual estaves a Palma? Me sent un privilegiat. Aquest mes de maig, dia 31, farà nou anys que som capellà, que me vaig ordenar al “pati del Padre Manolo”. Ha estat un temps fantàstic de la meva vida: he disfrutat moltíssim. També hi ha hagut moments de sofriment, però m’han ajudat a créixer i a aprendre... La meva sort és que he estat rodejat de gent molt interessant, en tots els indrets on he treballat. He après molt de la relació amb les persones, dels grans i dels petits. He tengut grans models, grans mestres. En don gràcies a Déu, i no hi ha dia que no recordi i pregui per tots aquells amb qui compartíem aventures l’any passat, i que sent avui molt propers. Sé que ara no som a Mallorca, i no hi faig

feina. El meu esforç avui és a Roma, però cada dia me record que som aquí en nom de la nostra Església mallorquina, i que tot el que visc és per ella. Per això el pensar i pregar per les persones i grups amb qui compartia el dia a dia abans, m'ajuda a mantenir vius els lligams...

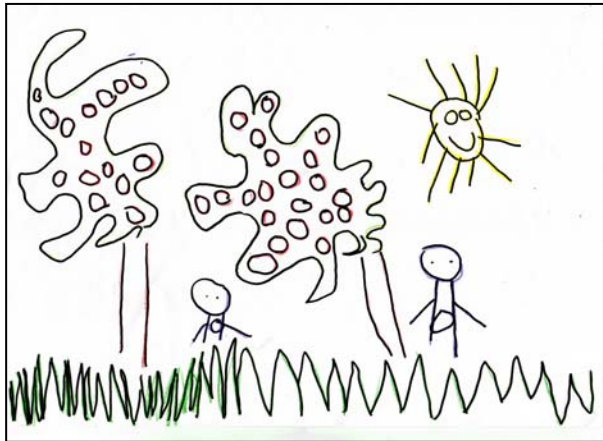
Què esperes aportar una vegada que acabi el teu temps a Roma? Crec que un aporta sempre el que és, i sobretot estiguis on estiguis, un sempre rep més del que dona. El que tenc clar, i ho esper, és que en el mes de juny de 2009 (si van bé els exàmens) torn a Mallorca. Pels estudis que estic fent, m'imagín que la meva vida no canviarà massa respecte abans. Si estudiï pastoral juvenil i catequètica és evident que el meu món continuarà sent: parròquia, joves, nins, escola...

De la teva vida quotidiana: són tan bons els espaguetis i les pizzes italianes? Com és el caràcter dels romans? Coneix la gent italiana una mica de la nostra illa?. Conta'ns un poc Un company de Santiago de Compostela que estudia amb mi me diu que som un enamorat de la vida italiana, i supòs que t'he part de raó. El caràcter italià el trob genial. Són super oberts i acollidors. Aviat te fan sentir de la seva família. M'encanta la pasta, i no en parlem dels "gelati", o el "tiramisù"... Els italians en general senten una gran admiració per Espanya, però dir que ets de Mallorca és fantàstic. Sempre responen: "Bella!". És com una carta de ciutadania. Alguns dels meus nous amics coneixen Mallorca, altres la coneixeran.

Què és el que més t'ha impressionat de Roma? Sens dubte la universalitat. Hi ha gent de per tot. I això ho visc sobretot a la universitat. Estudiï amb gent de totes les races i colors: indis, africans, europeus de l'Est, americans del Sud, i per suposat italians, entre d'altres. I la llengua italiana té molta d'importància perquè esdevé el vehicle de comunicació. ¿Saps què és poder compartir experiències amb una persona de la Índia, o de Lituània, o del Congo...? És obrir finestres... També m'encanta la bellesa de la ciutat, encara que estones sigui caòtica, i també m'agrada la vida que s'hi respira, pels carrers, al metro, a l'autobús... Per suposat, a nivell d'Església hi és tot: universal. Un hi veu la bellesa i la grandesa de l'Església, i també la misèria. Te trobes amb coses fabuloses, i també n'hi ha que escandalitzen un poc.

Si haguessis d'aconsellar-nos una mica, des de la distància què ens diries? Que penseu que la vida és una "escola". Que cada dia hem d'aprendre, hem de créixer, hem de cercar noves respostes a noves preguntes, ens hem de conèixer més... Que la gran assignatura és aprendre a viure... I això s'aprèn als llibres, però sobretot escoltant els altres, mirant el rostre del qui tenim devora, descobrint en sa mirada tants de detalls que ens ajuden a trobar sentit i a aprendre. També s'aprèn escoltant el nostre interior, on hi batega aquest misteri fantàstic, aquest tresor que som cada un de noltros... I què xulo que és intuir dins aquest misteri la petjada, la bellesa, la tendresa, de l'Amic, de Jesús, de Déu...

CONCURS DE DIBUIX APA- EDUCACIÓ INFANTIL

Christian Álvarez Delicado – Ed. Infantil 1r A

María Puigserver Alejo – Ed. Infantil 1r B

Aina Clar Baena – Ed. Infantil 2n A

Natalia Triguero Comino – Ed. Infantil 2n B

Lidia Hermida Alemany – Ed. Infantil 3r A

Laura Isabel Almeda Havia – Ed. Infantil 3r B

CONCURS DE DIBUIX APA – EDUCACIÓ PRIMÀRIA

Paula Sepúlveda Maestro – Ed. Primària 1r A

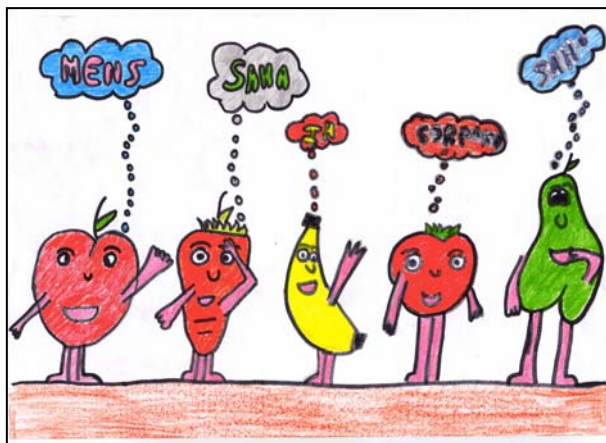
Silvia Vera Koplikova – Ed. Primària 1r B

Gabriel Izcue Alzanillas – Ed. Primària 2n A

Fernando Padilla López – Ed. Primària 2n B

Mónica Parrilla López – Ed. Primària 3r A

Irene Hermida Alemany – Ed. Primària 3r B

CONCURS DE DIBUIX APA – EDUCACIÓ PRIMÀRIA

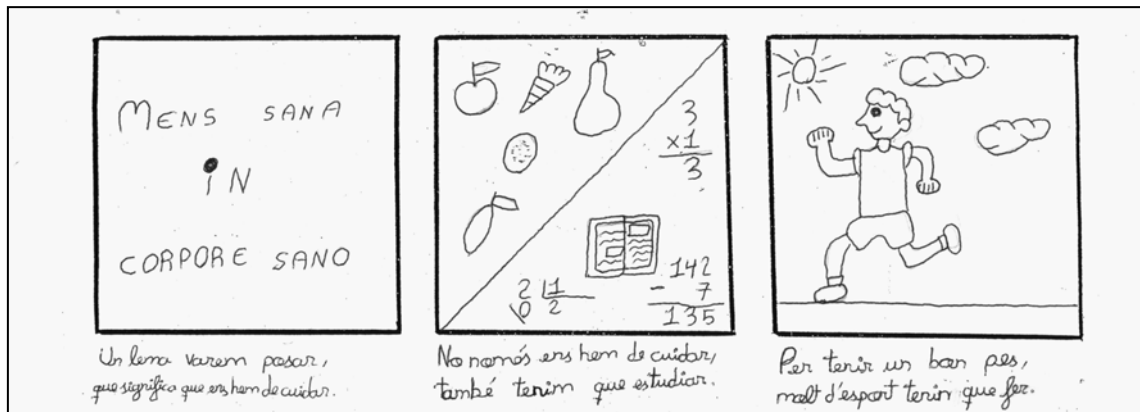

Albert Pol Marí – Ed. Primària 4t A

Noelia Melis Díaz-Madroñero – Ed. Primària 4t B

CONCURS D'AUQUES APA – EDUCACIÓ PRIMÀRIA

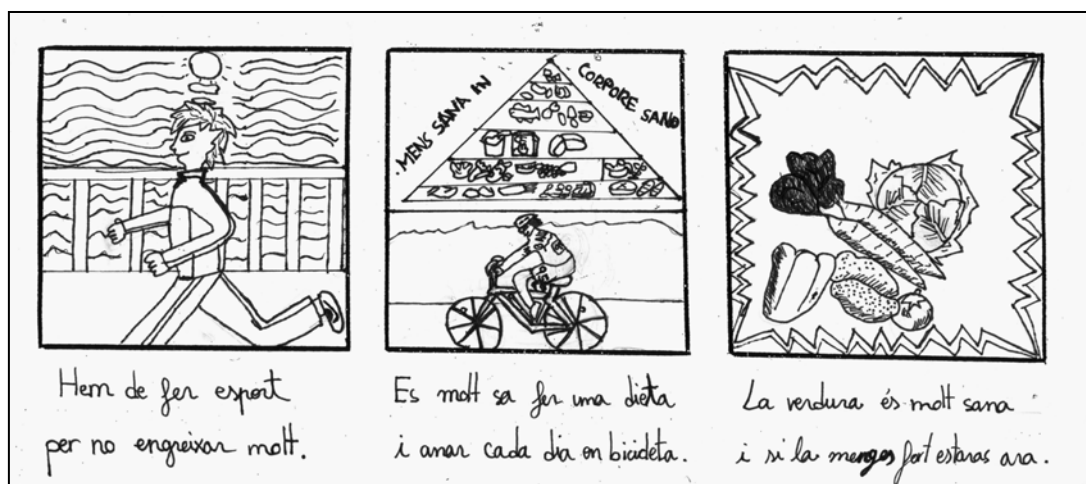

Aaron Francisco Almeda Hevia – Ed. Primària 5è A

Elena Delgado Aguilera – Ed. Primària 5è B

CONCURS D'AUQUES APA – EDUCACIÓ PRIMÀRIA

Yara El Lakkis González – Ed. Primària 6è A

Meritxell Imbernón Ferrer – Ed. Primària 6è B

També han obtingut el segon premi d'aquest concurs els següents alumnes:

Miguel Ángel López Garcías - Ed. Infantil 1r A
 Mercè Crespí Sureda – Ed. Infantil 1r B
 Nacho Vizoso Perelló – Ed. Infantil 2n A
 Alba Del Río Marín – Ed. Infantil 2n B
 Andrés Martínez Clar – Ed. Infantil 3r A
 Cristina Valero Blanes – Ed. Infantil 3r B
 Lucía Vizoso Perelló – Ed. Primària 1r A
 Sara Tur Oliva – Ed. Primària 1r B
 Andrea Montero Pozuelo – Ed. Primària 2n A

Laura López Vich - Ed. Primària 2n B
 Maria Àngels López Garcías – Ed. Primària 3r A
 Mar Comino Cerro – Ed. Primària 3r B
 Carlos Ruiz Quirós – Ed. Primària 4t A
 Lorena García Castillo – Ed. Primària 4t B
 Laura Díaz Daniel – Ed. Primària 5è A
 Manuel A. Montoya Gálvez - Ed. Primària 5è B
 Alejandro Triguero Comino – Ed. Primària 6è A
 Alejandro García Pedreño – Ed. Primària 6è B

FESTIVAL NADAL

Com cada any els alumnes d'infantil i primària celebrarem el festival de Nadal on representarem davant els pares diferents obres de teatre i cantarem nades.

Tots ens ho passarem molt bé i, encara que vam haver d'assajar molt, gràcies a la petita decoració i els meravellosos vestuari ens sentirem actors per un dia.

El programa de festes era el següent:

Infantil 3 anys:

Ball: *Jingle Bells Rock*
Nadala: *Ara ve Nadal*

Infantil 4 anys:

Representació: *El Betlem musical*
Nadales: *"Aixeca't Joanet"* i *"El vint-i-cinc de desembre"*.

Infantil 5 anys:

Representació: *El mussol poruc.*
Nadales: *"Fa fred en el carrer"* i *"Allà en un pessebre"*.

1r de Primària:

Representació: *Ball i poesies de Nadal*
Nadala: *"Quan ve la nit de Nadal"*

2n de Primària:

Representació: *L'estrella de Betlem*
Nadala: *"Nit de Pau"*

3r de Primària:

Representació: *Nadal a la lluna*
Nadales: *"L'àngel i el pastor"* i *"Per salvar el món"*

4t de Primària:

Representació: *Què divertit és el circ*
Nadales: *"Sant Josep fa bugada"* i *"Desembre congelat"*

5è de Primària:

Representació: *Carta dels fills als pares*
Nadales: *"Cantem el Nadal"* i *"El pastor més gros"*

6è de Primària:

Representació: *Diguem no (6è A)*
Cantam junts (6è B)
Nadales: *"El noi de la mare"* i *"Adeste Fideles"*

UN ANY MÉS CELEBREM LA PAU

El passat més de gener els nins i nines d'educació infantil i primària de la nostra escola, juntament amb els seus mestres, es reuniren tots al pati per gaudir sens dubte d'una celebració memorable a més de solidària per part de tots els alumnes i el personal docent que hi participava.

L'acte consistí en realitzar un tren amb missatges de pau, generositat, solidaritat i amor entre d'altres.

Cada cicle fou l'encarregat de realitzar un vagó per contribuir a la construcció del tren.

Per concloure aquest acte es va procedir a l'amollada de coloms com a símbol de pau i llibertat.

UN PUNT DE VISTA INFANTIL

Quan vaig arribar a l'escola, vaig tenir una primera sensació de nerviosisme, d'angoixa, de desprotecció. Ara veig que era lògic, arribava a un lloc nou, l'escola, plena de gent que no coneixia, que me deia el que havia de fer, vaig estar expectant una temporada fins que les meves professores m'ajudaren a adaptar-me. Vaig conèixer més professors, els companys i les companyes, el centre i, a mesura que agafava confiança en la gent i amb mi mateix, vaig començar a aprendre moltes coses: a posar-me la roba, a embotonar-me, a expressar-me millor, a jugar respectant els altres... Ara estic convençut que som al lloc correcte.

Durant el curs, a la classe hem fet Rosaris, hem celebrat Les verges, vàrem preparar el Festival de Nadal i vàrem actuar meravellósament, celebrarem La Pau, i per carnestoltes ens vàrem disfressar de tomàtiques i ara fa poc vam fer crespells.

Carnestoltes 3 anys

M'han dit que els nins i nines de quatre i cinc anys també van fer totes aquestes coses, però el dia de les disfresses els de quatre anys eren albergínies i els de cinc pastanagues, ara sé que representàvem una part molt important de la nostra alimentació, els vegetals i que, per Pasqua, el dia dels crespells, ells feren robiols i panades.

He esbrinat que els nins de 4 i 5 anys han fet sortides a la Granja, a concerts, i d'altres, però m'han contat que el més divertit que han fet va ser una acampada, allà on s'ho passaren d'allò més bé i tingueren una experiència única.

Feim robiols 4 anys

Es Burotell. 5 anys

M'han dit que, els nins grans de 5 anys estan preparant una festa de graduació, que l'any passat es va fer i va ser un èxit.

Jo no sé què és això però com que és una cosa dels grans, que ho fan abans de passar a primària, jo també la vull fer!

Sé què som encara petit, però he crescut molt enguany, tenc encara moltes coses per aprendre, hàbits, diàleg, lletres, nombres, respecte, tolerància, creences, autonomia i moltes altres coses que m'ajudaran a créixer en cos, ment i esperit.

Festa de Graduació. 5anys

Per aconseguir tots aquests objectius m'he d'esforçar molt, però amb l'ajuda de la família i els mestres intentarem arribar a bon port. Aquest és el meu punt de vista.

Western Park 4 anys

COL·LEGI SANTA MAGDALENA SOFIA PALMA DE MALLORCA

5 ANYS - CURS ESCOLAR 2006-2007

BERNAT CLAR SUREDA DIRECTOR	ANTONIA M ^a SANTANDREU PUIGRÓS CAP D'ESTUDIS	M ^a DOLORES RAMÍREZ VÁZQUEZ COORDINADORA	VICENC TORRES ROSSELLO TUTOR 3R A	CATALINA PALMER BOSCH TUTOR 3R B	ANTONIA AYCAIT FERRER	RAQUEL JAUME RODRIGUEZ	M ^a ÀNGELES LAGUA CALERO	SILVIA MONAR ROSSELLO	M ^a MAGDALENA POJ VILA	MARGARITA ROSSELLO GRALLA	M ^a TERESA SUREDA OLIVER	ANTONIA M ^a TUGORES AMENGUAL	FRANCINA VIDAL SALVA	
CARLOS ALEJO MARTIN	LAURA HABEL ALMEDA HAVIA	ALBA CALVO AVELLANEDA	NOELIA CALZADO VILLAYERDE	IVAN CARBONELL SAMPEDRO	DANIEL CARDERO BEVILLANO	JOSE JAVIER CASTRO FIGUEROLA	MARTA COLOM GOMEZ	IRENE CORREA ORTEGA	NERIA CUNPLIDO MARIN	SABRINA DIAS FERNANDEZ	PALLA ESTEVA MATORANA	MARIA ESTEVE CHOVER	HUGO FERNANDEZ COCHÓN	AARON URBANO FERRERA BERRANO
AIDA GALLARDO TORRES	NURIA GARCIA FERRER	PABLO GARCIA PEDRENO	AINHOA GONZALEZ COLLADO	FELIPE GUTIERREZ JEREZ	LIDIA HERNIDA ALEMANY	Laura Jaume Amer	PAULA JAUME AMER	JOSEP JAUME BUSQUETS	MARIONA DIE LÉAL RIERA	ANDREU LOPEZ VICH	MARINA LOBA FUENTES			
NEUS LOZANO BOSCH	YURIENA MADRUGA ALVARINAS	DANIEL MANCIE FUENTES	ANDRES MARTINEZ CLAR	JUAN MARTINEZ TORRENS	CAROLINA MIRALLES CANO	ALBA OJEDA MARTI	ENRIC ORTILA BELTRAN	JAVIER ORIBIELLA MARTINEZ	NOA ORTEGA CASCOS	ALBA PADILLA LOPEZ	MIGUEL JOAN PINOL SANTANDREU			
CATERINA PONS RUANO	ESTHER POZAS GRANADOS	LAURA PRADELLS QUINTEROS	ANTONI RAMIS BALLESTER	CLAUDIA RODRIGUEZ HERNANDEZ	RUBEN ROMAN BOVER	FRANCISCO JAVIER SANCHEZ MARTINEZ	AINA SASTRE BENESTAR	MARTA SKILLA PIZA	UNAI UNZAGA BARBERO	CRISTINA VALERO BLANES	ANDREA VIVES HEREDIA			

Vetllada nocturna a Es Burotell

Feim Crespells

ACAMPADA DE 2n

Els nins i nines de 2n curs de primària vàrem anar d'acampada al Burotell. Allà els monitors nos varen col·locar en grups per fer activitats. Férem confitura de poma, un ambientador amb plantes aromàtiques, galletes d'oli... Lo més divertit va ser veure els animals que hi havia: cavalls, ponis, gallines, estruços i una vaca que li deien *Tormenta*, perquè va néixer un dia que feia molta tormenta.

Preparats per fer la confitura de poma.

Molts de noltros ens vàrem dutxar abans de sopar, alguns varen perdre els calcetins o la tovallola i el bany dels nins va quedar inundat d'aigua. No entenc perquè això no va passar al bany de les nines...

Després de la dutxa ens posàrem el pijama i baixàrem a sopar.

Dormirem tots junts dins una habitació molt grossa, i alguns varen voler dormir junts dins el mateix llit per estar més acompanyats.

Vàrem dormir molt bé fins devers les 7'00h que alguns nins ja havien acabat la son i començaren a jugar.

Després de berenar d'un bon tassó de cola-caó amb galletes,

croissants i donuts, continuàrem fent activitats fins a l'hora de partir.

Vàrem passar uns dies inoblidables que esperam poder repetir qualque dia tots junts.

Excursió a Cala en Basset

Dia 23 i 24 d'abril els alumnes de **tercer i quart de primària** anaren d'excursió a Cala en Basset. Allà pogueren conèixer els diferents ecosistemes de cala en Basset, la Trapa i sa Dragonera (garriga, pinar, penyals interiors i marins, litoral i medi marí). Feren jocs d'ecologia (toca-toca amb plantes, obra de teatre on representàrem els beneficis de la poseidònia i què la posa en perill, endevinar de quin animal parlam). I coneixeren antigues històries de pirates i talaiers relacionades amb la torre de vigilància del segle XVI.

PARLEN ELS ALUMNES DE TERCER A

Enguany, a tercer, han passat moltes coses i hem pensat que la millor manera de contar-vos-les és des del propi punt de vista dels alumnes. Per això hem fet una petita entrevista a un grup d'alumnes. Malauradament no han pogut sortir tots a la revista però aquí tenim els resultats.

Les preguntes són:

- 1.- Què t'ha paregut el canvi de segon a tercer?
- 2.- Què t'ha agradat més d'aquest curs?
- 3.- Què t'ha agradat menys?
- 4.- Quina és la cosa més interessant que has après?
- 5.- Quina ha estat la teva sortida preferida?

I han contestat així:

Juan Francisco
Parra

- 1.- Que tercer és difícil.
- 2.- L'obra de nadal.
- 3.- Els controls
- 4.- Les excursions a les muntanyes.
- 5.- La de Cala en Basset

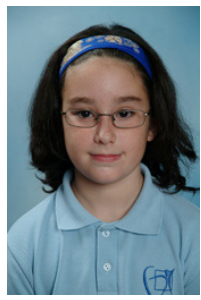
Jordi Gómez

- 1.- Un bon canvi...M'ha agradat molt aquest curs.
- 2.- Les festes i excursions.
- 3.- Les males notes que he tret.
- 4.- El que ens varen explicar a Cala en Basset.
- 5.- A Cala en Basset

Clara Vega

- 1.- Molt bé. Perquè hem après moltes coses noves.
- 2.- El Nadal.
- 3.- El carnaval.
- 4.- Que hem de perdonar als altres.
- 5.- La visita a la pintora Dolors Sampol

Lidia Ruiz

- 1.- Un poc fort, és distint però m'agrada.
- 2.- L'obra de Nadal.
- 3.- L'excursió a Valldemossa.
- 4.- A dividir, a xerrar més en català, ...
- 5.- Les convivències a Sant Pere

Miguel Ángel
García

- 1.- Que a tercer he après més coses.
- 2.- Educació Física.
- 3.- Les matemàtiques.
- 4.- Aprendre a dividir.
- 5.- Quan hem anat a Cala en Basset.

3r B de Primària

El setembre a l'escola anàrem
i de nou ens trobarem.

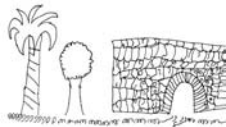
A l'octubre els aliments coneixèrem
i Valldemossa visitàrem.

El novembre l'Ajuntament veiérem
i els quadres d'una pintora miràrem.

El desembre els betlems visitàrem
i la festa de Nadal celebràrem.

El mes de gener a l'escola tornàrem
i amb la festa de la pau l'acabàrem.

Cala en Basset

Acampada

Ajuntament

Carnestoltes

El febrer a un concert participàrem
i amb el carnestoltes disfrutàrem.

El març molt bé menjàrem
i al col·legi de Sant Pere anàrem.

L'abril crespells férem
i Cala en Basset coneixèrem.

El maig la setmana cultural gaudirem
amb l'acampada l'acabarem.

El juny a la platja nedarem
i el curs acabarem.

EL QUE HEM VISCUT ...

SORTIDA A L'ERMITA DE BONYANY (PETRA)

Dia 10 de novembre els nins i nines de cinquè i sisè vàrem anar a Petra. Visitàrem la fàbrica de vidre Gordiola on poguérem veure com es feien les copes i objectes decoratius, el museu de Fra Juníper Serra i l'ermita de Bonany. A l'ermita vàrem pujar a peu, entrarem a l'església i tinguérem temps per dinar i jugar.

Marc Roca Jiménez.

UN DIA A LA POSSESIÓ (GRANJA JOVENT)

És l'excursió que més m'ha agradat. Anàrem a la Granja Jovent i vàrem fer galetes d'oli, muntarem a cavall, sembrarem (alls, faves i mongetes) i donàrem menjar als animals. Va ser un dia fantàstic!!!

Laura Díaz Daniel.

VIATGE A EIVISSA

TOSSALS VERDS

El 9 de març vàrem anar amb autocar fins al peu de la muntanya. Després pujarem a peu fins a la meitat on ens aturarem a berenar i descansar una estona. Una vegada descansats seguirem el camí fins que arribarem ben cansats al refugi dels Tossals Verds.

Va ser un dia on gaudirem de la natura: poguérem veure el torrent ple d'aigua, la verdor del paisatge i els animals en el seu hàbitat.

Miquel Àngel Torres.

EL QUE ENS QUEDA PER VIURE ...

TROBADA DE CINQUÈS A LLUC.

Enguany, com cada any, anirem a Lluç a fer una trobada de tots els cinquès de les escoles diocesanes dia 18 de maig. Allà ens trobarem amb nins i nines d'altres escoles (Bisbe Verger de Santany, Fra Joan Ballester de Campos, La Immaculada, Mont i Sion de Pollença, sant Antoni Abat de Son Ferriol, Sant Josep Obrer, Corpus Christi, Santa Maria i Sant Pere); esperam fer molts d'amics, passar-ho molt bé i venir carregats de bons records.

Els mestres ens han explicat que farem una gimcana, jocs, balls i cançons. Confiam que el Senyor Bisbe, Jesús Murgui, ens vengui a visitar i ens digui unes paraules per encoratjar-nos.

Segurament enyorarem en Toni Vadell, que per qüestions de feina es troba a Roma, però esperam poder dir com ell diria "quina xulada".

Alumnes de 5è.

CONVIVÈNCIES A SANT PERE.

Les convivències a Sant Pere solen ser molt divertides i enguany i anirem dos dies. Ens trobarem amb els nins i nines del col·legi Sant Pere amb els quals jugarem, cantarem, dinarem, riurem i el més divertit de tot: nedarem a la piscina.

Hem fa molta il·lusió quedar a dormir amb els meus amics. Esper aquest dia amb impaciència!

Mª Luisa Ilabrés.

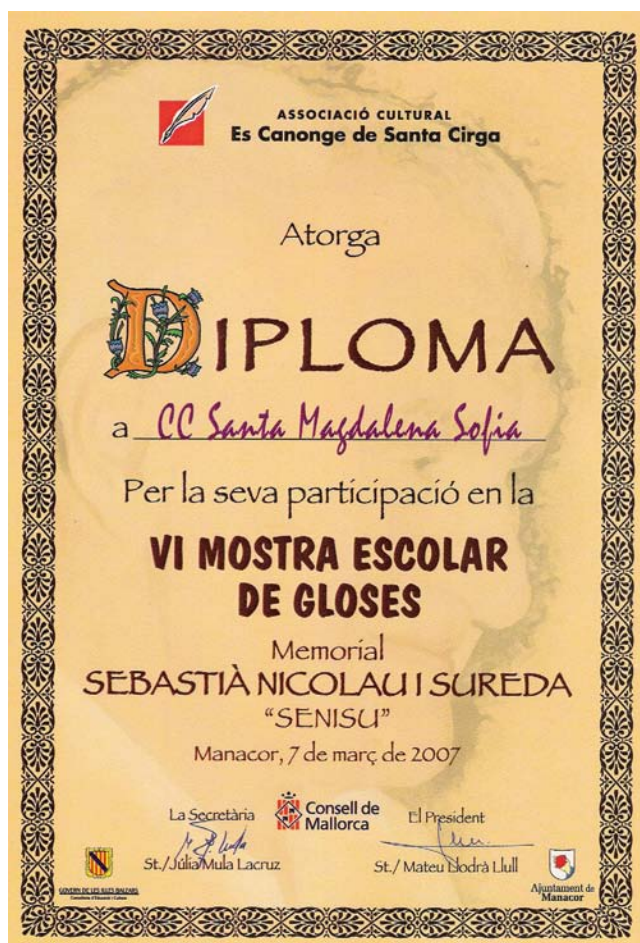
UN DIA DE PLATJA.

Tenc moltes ganes que arribi el mes de juny per poder anar d'excursió a la platja.

El primer que faré en arribar serà estirar la tovallola i anar a nedar; després jugaré amb els meus amics i amigues i quan els professors ho diguin dinaré. Quan hagi fet la digestió tornaré a nedar fins a l'hora de partir que com sempre passam per la dutxa per arribar nets a l'escola.

Patricia Pons Ruano.

ELS DE 5è I 6è HEM PARTICIPAT...

Tutors: Mª Eugènia Díaz-Munío.
Benet Femenia.

Participants: Dani Morro Julià.
Guillermo A. Fernández.
Iván Martín López.
Merixell Imbernón Ferrer.
M^a del Mar Bauzá García
Chrystian Varela Martins.
Lluís Martínez Torrens.
Víctor Hernández Martínez.
Javier Moyà García.
Cristian Arrrom Muñoz.
Esperanza Núñez Royo.
Alejandro Triguero Comino.
Laura Mas Quetglas.

Concurs de portades

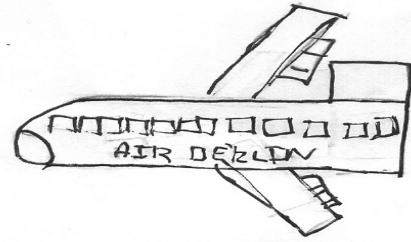
Concurs de
GLOSES

Crea la teva auca

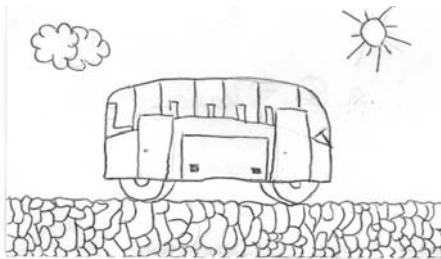
VIATGE D'ESTUDIS A CANTÀBRIA (6è)

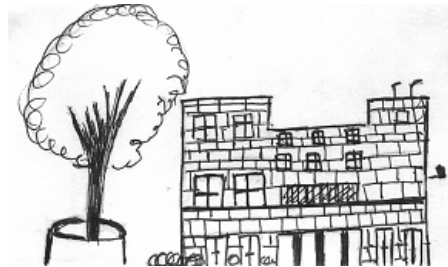
De viatge d'estudis hem anat i molt ens ha agradat.

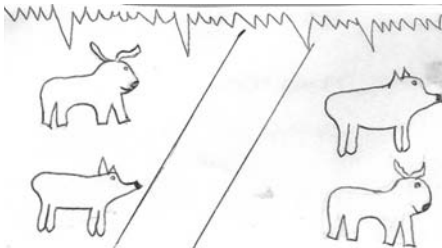
Amb l'avió a Bilbao vàrem arribar i 3 dies molt bons vàrem estar.

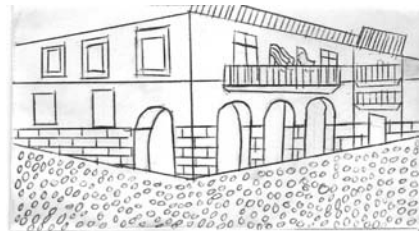
Dins l'autocar vàrem anar i molt bé ens ho vàrem passar.

Quan vàrem anar a l'hotel feia molt de vent.

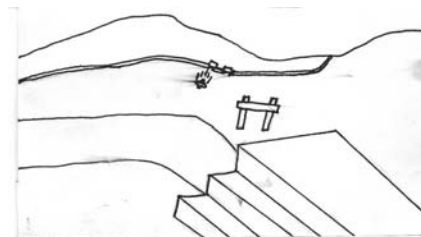
Les coves d'Altamira visitàrem i animals pintats trobàrem.

A Santillana del Mar estiguèrem i llet de Cantàbria beguérem.

A Cabarceno vàrem anar i molts d'animals vàrem gaitar.

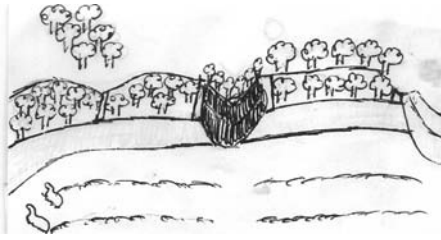
Ens varen fer una demostració una de les aus era un falcó.

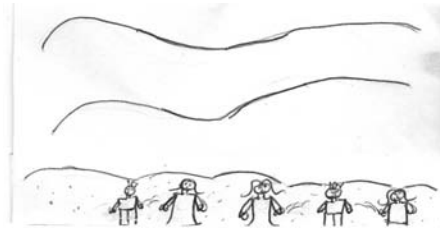
Al Parc de la Magdalena anàrem
I el Palau trobàrem.

Pingüins i foques vàrem trobar
quan a la Magdalena vàrem anar

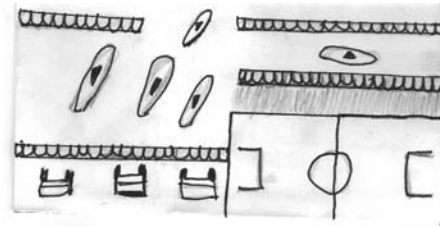
Al Sardinero vàrem anar
eren unes platges molt grans.

A la platja de Suances anàrem
i amb l'arena jugàrem.

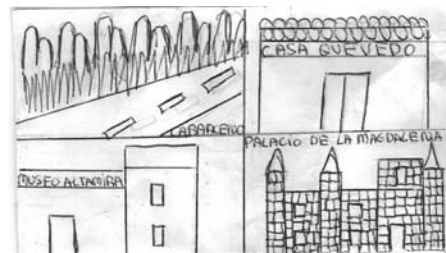
A la platja de les dunes anàrem
i durant una estona ens tiràrem.

En un camp de futbol vàrem jugar
del Suances i de gespa natural.

Al Guggenheim vàrem anar
i al·lucinats ens vàrem quedar.

En el viatge tothom va disfrutar
i ningú malament es va comportar

ENS VA AGRADAR MOLT!

ANÈCDOTES DE PRIMÀRIA

Primer d'Infantil.- El primer any a l'escola ens disfressàrem de siurells. Durant una de les sortides part dels nins de la classe s'amagaren en la Sala d'Actes i varen haver de cridar a uns nins de 4t d'ESO perquè ens cerquessin, perquè no ens trobaven de cap manera.

Tots jugàvem a cuinetes i també a pares i mares, na Marina Pujol sempre ens manava i ens feia fer tot el que volia, és la mestra que porta dins...

Segon d'Infantil.- Aquell any ens disfressàrem d'indis. N'hi havia que es barallaven contínuament amb tots mentre que altres es feien els primers petons.

Tercer d'Infantil.- Omplírem la classe de nanets i Blancaneus, allò semblava un vertader conte. Començàvem a descobrir el nostre cos, un de nosaltres va mostrar la titola als companys, tota una explicació pràctica de les classes d'educació sexual primerenques.

Vàrem fer una orla amb els nostres propis retrats fets per nosaltres mateixos, era una mica difícil reconèixer-nos però al cap i la fi érem petits...

Els nins de la classe, en una mostra d'ecologisme primerenc, es dedicaven a empaitar i matar totes les formigues que veien.

També era bastant habitual veure companys menjar-se les pipes que trobaven pel terra.

Segon d'Educació Primària.- El que més recordem d'aquell curs és com ens ho passàrem de bé fent dibuixos i pintant-los amb pintura de dits.

Tercer d'Educació Primària.- Arriba el moment d'un petit accident, durant un dia de menjador, n'Ivan es va colpejar amb un pal i van haver de portar-lo a l'Hospital, al final tot quedà en un ensurt de no res.

Les disfresses d'aquell any foren d'Egipcis, estàvem moníssims tots plens de colors.

Quart d'Educació Primària.- Per demostrar que es poden reutilitzar molts de materials, les disfresses d'aquell any les férem amb paper de diari i tassons de plàstic reciclats. Férem la primera acampada, en es Burotell: hi va haver una gimcana i vérem un porc negre que roncava però nosaltres ens duguérem un bon ensurt perquè pensàvem que ens volia atacar. Va haver-hi els típics ensurts nocturns i les hores de vetllar sense son.

Cinquè de Primària.- Ens recordem d'una excursió molt divertida i llarga que férem, durant la pujada als Tossals Verds, dinàrem vora un torrent on davallava molta d'aigua i feia una espècie de petita llacuna, n'hi va haver algun que fins i tot va caure de peus a dins... La trobada d'escoles diocesanes a Lluc també fou molt divertida, férem un arbre de persones, i formàvem lletres amb l'ajut d'un altre company o companya.

Les convivències a St. Pere de final de curs i les nedades a la piscina també varen ésser una novetat molt celebrada.

Tot això i moltes més coses són les que mai no oblidarem de Primària.

VIATGE D'ESTUDIS 6è DE PRIMÀRIA (CANTÀBRIA I PAÍS BASC)

Primer dia.

Els nins de sisè vàrem anar de viatge d'estudis a Bilbao i Cantàbria acompanyats pels nostres tutors i na Francina i na Marga G. Sortírem de l'aeroport de Palma a les 10.05 h. i pujàrem a l'avió que ens duria cap a l'aeroport de Bilbao. Vàrem tenir un viatge molt mogudet. Al final sortírem vius. Quan vàrem arribar, vàrem agafar les maletes i pujàrem a l'autocar que ens duia l'hotel que estava a Suances. Vàrem dinar i després passejàrem per Santillana del Mar. Allà ens vàrem fer fotos i compràrem coses en una botiga. També ens regalaren coca i llet que era boníssima. A continuació ens dirigírem cap a les Coves d'Altamira. Observàrem tot el museu i un tros de la Neocueva. Era impressionant!!! Vàrem anar a l'hotel per sopar i després jugàrem a jocs de taula. Després anàrem a dormir. Aquell dia va fer molt de vent.

Segon dia

Ens aixecàrem i ens vestírem per anar a berenar al menjador. Després sortírem molt contents cap al Parc de la Naturalesa de Cabárceno. Vàrem veure molts d'animals: girafes, óssos, lleons, etc. i fins i tot vérem un espectacle d'aus rapaces. Menjàrem de pic-nic. A continuació ens deixaren comprar regals a una botiga. Més tard vàrem anar cap a Santander per veure el Parc de la Magdalena. Allà vàrem veure més animals en un mini-zoo i férem un recorregut pel Parc amb un tren on ens contaven

coses per un altaveu. Anàrem a les platges de Suances i jugàrem i ens tiràrem per les dunes. Ah! I també jugàrem a futbol en un camp de gespa natural. Passejàrem per Suances i

toràrem a l'hotel a sopar, jugàrem una estona amb jocs a una sala comú i anàrem a dormir.

Tercer dia

Ens aixecàrem, vàrem preparar les maletes i vàrem berenar. Després vàrem anar al museu Guggenheim de Bilbao. Abans d'entrar vàrem veure un gos de flors gegant que nomia Puppy. A l'interior visitàrem un parell de sales, totes impressionants i entràrem dins unes escultures. Dinàrem i vàrem anar cap a l'aeroport de Bilbao. Vàrem tenir un vol agradable.

UN VIATGE INOBLIDABLE!!!

INTERCANVI DE MESTRES AMB ESCÒCIA

Durant aquest curs 2006-2007 hem començat amb el nostre alumnat un projecte nou d'ensenyament: és el trilingüisme.

Aquest sistema es basa en l'ensenyament de dues assignatures però en llengua anglesa. Les assignatures que han començat els i les alumnes de 1r de Primària són Educació Física i Plàstica que juntament amb l'assignatura que ja s'impartia de Llengua Anglesa, en sumen tres.

Per a preparar aquest projecte, un grup del nostre equip de professors va anar l'estiu passat a Kent, i durant dues setmanes varen conèixer i aprendre el necessari per a la feina que havien de desenvolupar en començar aquest curs.

El curs va resultar molt profitós i divertit.

En el mes de novembre vingueren a la nostra escola dues mestres d'Escòcia. Aquí ensenyaren als nostres alumnes les característiques més importants del seu país.

El passat mes de febrer dues mestres de la nostra escola (Margalida Giménez i Margalida Vaquer) els tornaren la visita. Allà van poder conèixer el sistema educatiu escocès i participaren en les activitats i el funcionament de les escoles que visitaren.

Aquesta experiència va ser molt enriquidora pel projecte de centre trilingüe en el qual la nostra escola participa des del començament d'aquest curs escolar.

ESPORT

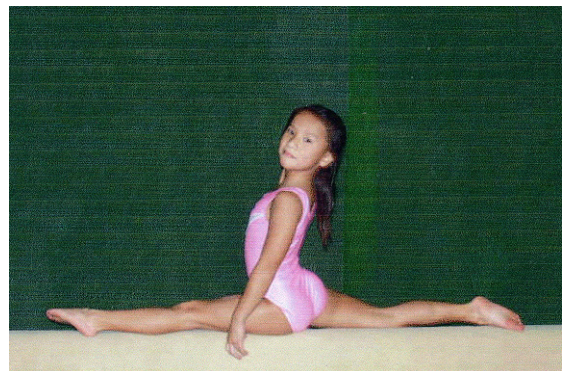
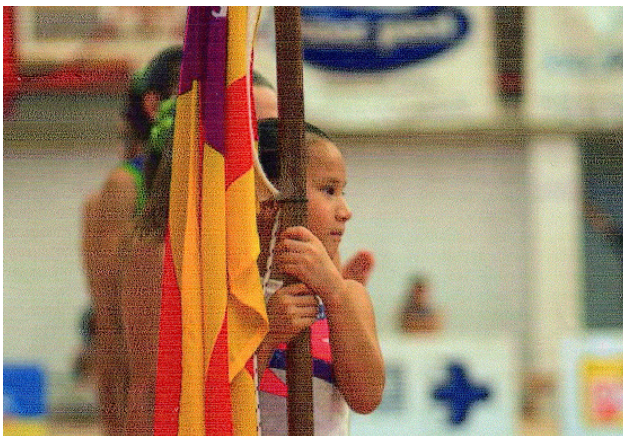
Marina Bei Leal tot un exemple de *Mens Sana In Corpore Sano*

L'esforç dóna els seus fruits. I si no que li demanin a aquesta gran campiona que cursa 4t de Primària i que practica el bell i sacrificat esport de la Gimnàstica Artística.

Són moltes hores de dedicació, de patiments i alegries que l'han duita a aconseguir fites tan importants com ser la Campiona d'Espanya 2006 en categoria benjamí en l'especialitat de sòl i quarta classificada en la general (totes les disciplines), sense menysprear els campionats de Mallorca i Balears on va ser la millor de la seva categoria.

Té molt de mèrit saber compaginar la pràctica d'un esport tan intens amb el dia a dia escolar.

Enhorabona campiona, segueix així !!!

SEMBRAM AL COL·LEGI

Enguany els alumnes de Botànica de 4t d'ESO, que vàrem triar aquesta assignatura optativa, i pensam que és molt entretinguda i didàctica, vos volem explicar un poc les diferents pràctiques que hem anat fent a les nostres classes.

Una de les nostres feines va ser l'extracció de les llavors de diferents tipus de tomàtiques i, més tard, després de deixar-les que perdessin tota la humitat, la seva sembra. Cada dia hem anat veient la seva evolució i com han anat creixent.

Una altra activitat va ser la sembra o el trasplantació de plantes aromàtiques com el romaní, la menta, la lavanda... Tots ens hi hem fet responsables i les estam cuidant durant tot el curs.

També vàrem construir una taula amb les principals fruites, hortalisses i verdures que sovint trobam al mercat. Estudiàrem els seus continguts en lípids, glúcids, proteïnes, vitamines i sals minerals, així com la seva procedència i les característiques principals del seu cultiu.

És amb aquestes pràctiques i altres estudis que ens hem anat aproximant un poc al món vegetal.

Ara ja tenim una altra activitat programada: anirem a visitar "Sa Teulera", que és una explotació agrària familiar que des de 1989 es dedica a la producció agrària ecològica; produeixen hortalisses, cereals, carn, fruita, raïm... Tot de forma natural. Segur que serà divertit i molt interessant conèixer les tècniques que utilitzen.

I a més a més, una bona notícia! Ens han comunicat que l'ajuntament de Palma deixarà al nostre col·legi, l'any que ve, una parcel·la al Parc de la Riera, per poder-hi plantar tot tipus de vegetals, així que animam als alumnes de 3r d'aquest any a que triïn l'optativa de Botànica, doncs tindran més recursos i aprendran més.

PROFESSORS NOUINGUTS

- 1.- Quin és el teu nom? Juan Manuel Lorenzo Reverte.
- 2.- Quina edat tens? 25 anys.
- 3.- On vares néixer? A Palma.
- 4.- Quan és el teu aniversari? 14 de maig.
- 5.- Quin és el teu signe zodiacal? Sóc Tauro.
- 6.- Tens germans? Sí. En tenc dos.
- 7.- Quines són les teves aficions? M'agraden els esports, els jocs de lògica i els ordinadors.
- 8.- Què fas en el teu temps lliure? Gaudir d'elles meves aficions i viatjar.

- 9.- Tens al·lota? Sí.
- 10.- Estàs casat? No. T'agradaria casar-te? Algun dia. Tenir fills? Sí.
- 11.- Què sents en ser primer alumne i ara professor d'aquest col·legi? Al principi era una sensació estranya perquè estava ple de records de la meva infància i recordava l'escola molt més gran. També se'm feia estrany tenir com a companys de feina alguns dels meus antics professors ja que jo vaig estudiar aquí, encara que aquesta era una sensació molt positiva. L'única cosa que enyor és aquell pati de grava que era perfecte per deixar-te els genolls.
- 12.- Per què has decidit treballar en aquest centre? Em va sortir aquesta oferta de treball; em feia il·lusió; l'escola pertany a l'església a la qual pertany i em sent molt identificat

amb els seus principis.

- 13.- T'agrada la teva feina? Per què? M'agrada ensenyar, encara que em sent una mica decebut quan els alumnes no aprenen o quan no estudien i malgasten el temps i la seva joventut, fins i tot sabent que després s'empenediran. A vegades i en aquests casos sent impotència de no poder fer res.
- 14.- Et duc bé amb els teus alumnes i companys de feina? Amb els meus companys em duc molt bé; són molt simpàtics. Amb els alumnes, encara que les assignatures que faig són molt complicades, intent dur-me bé i esperar que guardin bons records de jo el dia de demà.
- 15.- On vares estudiar la teva carrera? A Palma.
- 16.- T'agradaria estudiar una altra carrera? Sí. Per què? M'agrada aprendre coses noves.
- 17.- Quina és la teva classe preferida? Totes les classes tenen alguna cosa especial.

- 1.- Què noms? Neus Vico.
- 2.- Quants d' anys tens? 26 anys.
- 3.- Estàs casada? No.
- 4.- Per què vares venir a fer feina a aquesta escola? Per mitjà d'un amic em varen cridar per fer una substitució de quinze dies i al final m'he quedat més temps.
- 5.- Fas feina a altres centres? No.
- 6.- T' agrada aquest col·legi? Sí.
- 7.- D' on ets? Sóc de Palma.
- 8.- Tens germans? Sí. En tenc quatre.
- 9.- Ets tenyida? No.
- 10.- T'agrada la teva feina? Sí. Per què? Perquè els alumnes aprenen coses cada dia i m'agrada ajudar.
- 12.- On vius? A Palma.
- 13.- Et dus bé amb els teus alumnes i companys de feina? Sí. Amb els companys em duc bé. Amb els alumnes, encara que a vegades són una mica complicats, també em duc bé.
- 14.- On vares estudiar la teva carrera? A la UIB.
- 15.- T'agradaria estudiar una altra carrera? Per què? Ara mateix no, potser més endavant. Jo vaig començar estudiant ADE i no em va agradar.
- 16.- Quina és la teva classe preferida? Els de cinc anys.

- 1.- Com et dius? Montse Tomàs..
- 2.- Quants d' anys tens? Tenc 30 anys.
- 3.- Per què vares venir a fer feina a aquesta escola? Perquè vaig venir a Mallorca.
- 4.- Fas feina a altres centres? No.
- 5.- T' agrada aquest col·legi? Sí.
- 6.- Com vares entrar aquí? Vaig enviar un currículum, em varen entrevistar i em contractaren.
- 7.- D' on ets? De Barcelona.
- 8.- Tens germans? Sí, dues germanes.
- 9.- Ets tenyida? No.
- 10.- T'agrada la teva feina? Sí. Per què? Perquè és entretingut ; tenc nous objectius diaris i sempre és diferent.
- 11.- On vius? A Andratx.
- 12.- Et dus bé amb els teus alumnes i companys de feina? Sí.
- 13.- On vares estudiar la teva carrera? A Barcelona.
- 14.- T'agradaria estudiar una altra carrera? Sí. Per què? Per ampliar coneixements.
- 15.- Quina és la teva classe preferida? Totes.

- 1.- Com et dius? Raquel Jaime.
- 2.- Quants d' anys tens? Tenc 25 anys.
- 3.- Ets casada? No.
- 4.- Per què vares venir a fer feina a aquesta escola? Perquè vaig fer aquí les pràctiques i m'agradà molt el centre.
- 5.- Fas feina a altres centres? No.
- 6.- T'agrada aquest col·legi? Molt.
- 7.- Com vares entrar aquí? Tenc família i vaig fer les pràctiques.
- 8.- D' on ets? De Calvià.
- 9.- Tens germans? No, no en tenc cap.
- 10.- Ets tenyida? Sí. Ho sóc perquè vull.
- 11.- T'agrada la teva feina? Molt. Per què? De petita sempre he volgut ser mestra.
- 12.- On vius? A Calvià.
- 13.- Et dus bé amb els teus alumnes i companys de feina? Sí. Em duc molt bé amb tothom. Hi ha molt bon rotllo.
- 14.- On vares estudiar la teva carrera? Vaig estudiar el magisteri d'educació primària a la UIB i el d'educació infantil a Alberta Giménez.
- 15.- T'agradaria estudiar una altra carrera? No. Per què? Perquè ja he quedat escalivada.
- 16.- Quina és la teva classe preferida? 3r B d'infantil.

CONVIVÈNCIA 3r D' ESO

El dia 23 de març vàrem organitzar una convivència a Porreres, pujàrem al monestir de Montision que hi ha al poble i a la pujada ja vàrem fer pinya.

El col·legi va organitzar aquesta excursió per a què els alumnes estàssim més units i per conèixer-nos millor.

En aquesta sortida els professors varen fer unes dinàmiques. Les primeres eren més per diversió, però n'hi havia unes altres que servien per ajudar-nos, per exemple n'hi havia una en què ens posàrem en grups i contàvem els problemes que teníem individualment; els altres dèiem possibles solucions i la veritat és que ens va ajudar bastant.

Altres dinàmiques eren les que els professors deien un nombre i els alumnes ens havíem de posar en grup amb el nombre dit, això serveix molt per a compenetrar-nos molt millor i per xerrar amb gent amb què potser mai no havíem xerrat i veure que és una bona persona i que valdria la pena mantenir una bona amistat amb ella.

Després de les dinàmiques vàrem anar a la capella i reflexionàrem sobre el que volgués cada un, era un bon moment per pensar en les coses que hem fet malament i com les podríem millorar.

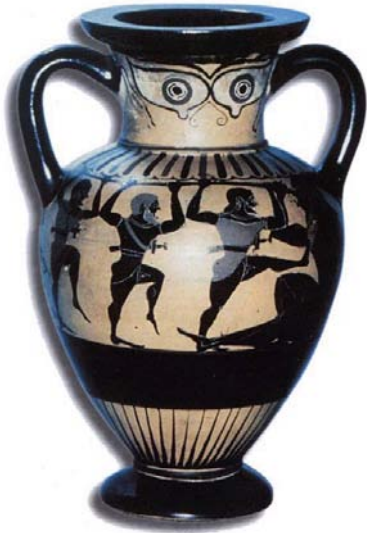
Quan ja vàrem acabar tot això, vàrem anar a jugar, alguns a mato, altres a futbol...

Nosaltres creiem que ha estat una bona experiència individualment i col·lectiva; aquesta convivència, ha estat molt interessant i molt especial i esperem que no sigui la darrera.

LA CERÀMICA ÀTICA. EL DARRER VIATGE D'UN VAIXELL

El passat més de febrer, els alumnes de cultura clàssica de 3r E.S.O, visitarem el museu de Mallorca per tractar el tema de la ceràmica àtica.

La visita va constar de dues parts:

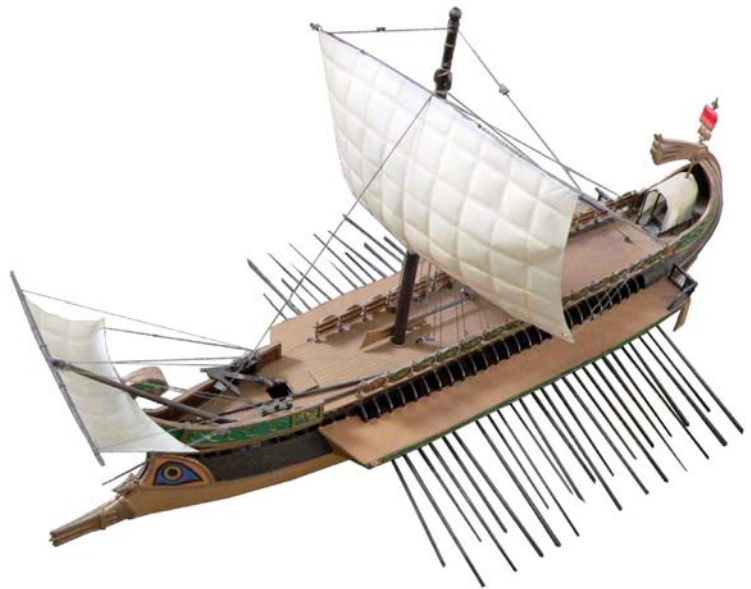

- Fabricar un plat de ceràmica seguint els models de la ceràmica àtica.
- Visitar l'interior d'una part muntada del vaixell que es va enfonsar cap a la segona meitat del segle IV aC davant les costes de Calvià.

La primera part va ser molt divertida. Alguns plats varen quedar preciosos, férem autèntiques obres d'art amb fang, pintura negra, punxons, pinzells... La reconstrucció del vaixell era impressionant. Ens hi vàrem ficar i poguérem observar part de la càrrega: peces de ceràmica diversa, àmfores,

objectes de metall, moles de molí...

En definitiva, la sortida al museu va resultar molt interessant, perquè a més d'aprendre la manera curiosa de fer ceràmica d'aquell temps i d'aquella zona també vàrem conèixer molts aspectes de la seva cultura i vida quotidiana que ens anaven explicant al llarg de la visita.

Els alumnes de 3r E.S.O de Cultura clàssica.

CARTA D'ACOMIADAMENT

Estimats companys de l'escola:

Han estat molts d'anys amb vosaltres, i plegats hem rigut, hem plorat, hem jugat, hem xerrat ... En general, vosaltres heu compartit el vostre temps amb nosaltres, i això és molt. Enguany, per desgràcia, ens hem d'acomiarar i dir adéu a totes aquelles coses amb les quals hem viscut fins ara. Ara, poc a poc, anirem acomiadant-nos de tota la gent:

El professorat del centre ha estat magnífic, sens dubte, sempre ens recordarem de tots ells. Des dels que ens varen ensenyar a infantil fins al darrer curs de l'ESO, a tots gràcies.

Als companys, que heu estat tots molt simpàtics i mai no vos oblidarem. A cada un de vosaltres, us donam les gràcies per fer de la nostra vida un somni.

En general, sempre vos durem al cor, i esperam que vosaltres també, per què tots aquests anys dins aquest centre, sempre seran recordats per cada un de nosaltres.

I és curiós, que sembla que hem estat dins un edifici molts d'anys per formar-nos, i ara ens adonam que dins aquest edifici hi hem passat tota la nostra vida i ens han donat les eines necessàries per desenvolupar-nos i poder formar part de la societat.

Gràcies per tot el que sou, i MAI no canviem. Atentament 4t ESO B.

Fira de la Ciència 2007

Durant els dies 29, 30 i 31 de març, la nostra escola va participar a la Fira de la Ciència, juntament amb altres instituts, escoles i la UIB.

Cada estand exposava diversos experiments sobre temes relacionats amb la salut i l'energia. El nostre anava sobre l'energia i com a títol li vàrem posar: Passa-t'ho bé amb l'energia.

Hi havia 6 grups d'activitats:

- Activitats clic amb un programa d'ordinador.
- "Connecta't amb els aliments": En un connector hi havia una sèrie d'aliments i els havien de relacionar amb el seu grup alimentari, reguladors, energètics, formadors i mixts ...
- "Les fonts d'energia del nostre entorn": Era un panell imantat al qual s'explicaven les transformacions de l'energia a la Terra.
- "No tudis la teva energia": Es basava en una combinació de politges on la gent podia comparar la força que es necessitava per aixecar un mateix pes amb una politja, amb una combinació de dues politges i una combinació de tres. Quantes més politges hi havia menys esforç s'havia de fer.
- "Central elèctrica humana": Consistia en una bicicleta i una dinamo que transformava l'energia mecànica produïda per les nostres cames en energia lluminosa.
- L'experiment que més èxit va tenir va ser "Tria el teu camí". Consistia en un laberint, en el qual s'havien d'anar col·locant uns miralls de manera que la llum d'un làser es reflectís fins arribar al final del laberint.

Tots aquests experiments els vàrem preparar alguns alumnes de 4t d'ESO juntament amb els professors de ciències. Per una vegada ens vàrem sentir com a professors perquè érem nosaltres els que explicàvem als visitants en què consistien els experiments. Va ser una experiència molt enriquidora i ens va agradar molt. Si teniu l'oportunitat de participar-hi, provau-ho, vos agradarà!

Beatriz Cabello i Aina Llopis 4t d'E.S.O.

VISITA A L'ESCOLA D'HOTELERIA

Els alumnes de 4t d'ESO dia 23 de gener vàrem fer una visita a l'escola d'Hoteleria de la Universitat de les Illes Balears. Era la primera vegada que visitàvem la UIB i la veritat és que l'experiència va ser molt positiva.

Per començar ens varen contar, al saló d'actes, en què consisteix la carrera o be el mòdul que es pot cursar, les assignatures que tenen, com es fa la matriculació i les normes que s'han de seguir.

Després visitàrem les aules, la biblioteca i les zones de pràctiques. Vàrem entrar amb bates blanques a la cuina del restaurant, on els propis alumnes feien el menjar, vàrem veure com aprenen a cuidar fins el darrer detall de la col·locació d'una taula o d'una habitació d'hotel, com allà on fan pràctiques de recepcionistes...

Ens va agradar molt la visita i a molts ens va despertar una certa curiositat per aquesta carrera.

MÉS INFORMACIÓ A: <http://www.ehib.es>

ALUMNES NOUINGUTS

Enguany, a la Revista Creixent estrenarem una nova secció, Alumnes nouinguts, que consistirà a entrevistar els alumnes que s'incorporen a la nostra família educativa a l'etapa de l'educació secundària per tal de conèixer-los una mica millor. A més, també entrevistarem els quatre professors que han començat aquest curs a fer classe al nostre centre. Esperam que us agradi.

- 1.- Què noms? Diana Juan Barbosa. Estic a 1r d'ESO A.
- 2.- Quina edat tens? 12 anys.
- 3.- On estudiaves abans de venir aquí? Al Col·legi públic de pràctiques.
- 4.- T'agrada el centre? Per què? Sí, per la gent nova que he conegut.
- 5.- Què és el que més t'agrada del centre? Els amics.
- 6.- Quines són les teves assignatures preferides? Per què? Música i castellà, perquè el castellà me resulta fàcil i a més m'agrada la música.
- 7.- Quin centre t'agrada més : aquest o l'anterior? Els dos.
- 8.- Quines són les teves aficions? Jugar a tennis i tocar el piano.
- 9.- Quins són els teus millors amics del col·legi? N'hi ha molts, però sobretot na Míriam i n'Ana.
- 10.- Per què vares canviar de col·legi? Perquè no cursaven ESO.

- 1.- Què noms? Cristina Cáceres Rabadán. Estic a 1r d'ESO A.
- 2.- Quina edat tens? Tenc 14 anys.
- 3.- On estudiaves abans de venir aquí? A Son Espanyolet.
- 4.- T'agrada centre? Sí. Per què? Pels meus amics.
- 5.- Què és el que més t'agrada del centre? Alguns professors.

- 6.- Quines són les teves assignatures preferides? Castellà, socials i naturals. Per què? Pels professors i els continguts.
- 7.- Quin centre t'agrada més : aquest o l'anterior? Aquest.
- 8.- Quines són les teves aficions? La gimnàstica rítmica.
- 9.- Quins són els teus millors amics del col·legi? Tenc moltíssims amics: n'Ana, na Míriam, na Diana, en Juan, na Irene, na Neus...
- 10.- Per què vares canviar de col·legi? Perquè a l'altre només podia estudiar fins a sisè de primària.

- 1.- Què noms? Diana Pizá Navarro. Estic a 1r d'ESO A.
- 2.- Quina edat tens? Tenc 13 anys.
- 3.- On estudiaves abans de venir aquí? A Jaume I.
- 4.- T'agrada centre? Sí. Per què? Perquè duc dos anys intentant venir.
- 5.- Què és el que més t'agrada del centre? Els meus companys.
- 6.- Quines són les teves assignatures preferides? Castellà, educació física i matemàtiques. Per què? M'agraden els professors i expliquen bé.
- 7.- Quin centre t'agrada més : aquest o l'anterior? Aquest.
- 8.- Quines són les teves aficions? Mecànica i ball.
- 9.- Quins són els teus millors amics del col·legi? Na Maria, na Toñi, na Dolores i na Patricia.
- 10.- Per què vares canviar de col·legi? Perquè a l'altre només podia estudiar fins a sisè de primària.

- 1.- Què noms? José Antonio Cortés Cortés. Estic a 1r d'ESO A.
- 2.- Quina edat tens? Tenc 14 anys.
- 3.- On estudiaves abans de venir aquí? A Anselm Turmeda.
- 4.- T'agrada centre? Sí. Per què? He fet bons amics.
- 5.- Què és el que més t'agrada del centre? El pati.
- 6.- Quines són les teves assignatures preferides? Educació física i plàstica. Per què? Perquè no s'han de fer deures.
- 7.- Quin centre t'agrada més : aquest o l'anterior? Aquest.
- 8.- Quines són les teves aficions? Escoltar música, jugar a futbol i anar al cinema.
- 9.- Quins són els teus millors amics del col·legi? En Nacho i en Sebas.
- 10.- Per què vares canviar de col·legi? Perquè a l'altre només podia estudiar fins a sisè de primària.

- 1.- Què noms? Christian Cortés Cortés. Estic a 1r d'ESO B.
- 2.- Quina edat tens? Tenc 12 anys.
- 3.- On estudiaves abans de venir aquí? A Anselm Turmeda.
- 4.- T'agrada centre? Sí. Per què? Perquè m'agrada estudiar.
- 5.- Què és el que més t'agrada del centre? El pati.
- 6.- Quines són les teves assignatures preferides? Matemàtiques i educació física. Per què? Perquè són fàcils.
- 7.- Quin centre t'agrada més : aquest o l'anterior? Aquest.
- 8.- Quines són les teves aficions? Jugar a bàsket i anar al cinema.
- 9.- Quins són els teus millors amics del col·legi? En Nacho i en Luis.

10.- Per què vares canviar de col·legi? Perquè a l'altre només podia estudiar fins a sisè de primària.

- 1.- Què noms? María de Lázaro Castillo Rodríguez. Estic a 1r d'ESO B.
- 2.- Quina edat tens? Tenc 13 anys.
- 3.- On estudiaves abans de venir aquí? A Jaume I.
- 4.- T'agrada centre? No. Per què? Perquè hi ha classe l'horabaixa.
- 5.- Què és el que més t'agrada del centre? L'educació física.
- 6.- Quines són les teves assignatures preferides? Castellà i educació física.
- 7.- Quin centre t'agrada més : aquest o l'anterior? L'anterior.
- 8.- Quines són les teves aficions? Sortir al carrer amb les meves amigues.
- 9.- Quins són els teus millors amics del col·legi? Na Toñi i na Marina.
- 10.- Per què vares canviar de col·legi? Perquè estava a prop de ca meva i la meva mare m'obliga.

- 1.- Què noms? Daiana Fiol. Estic a 2n d'ESO A.
- 2.- Quina edat tens? Tenc 14 anys.
- 3.- On estudiaves abans de venir aquí? A l'Emili Darder.
- 4.- T'agrada centre? Sí. Per què? Perquè és petit i coneixes més gent.
- 5.- Què és el que més t'agrada del centre? Els companys.
- 6.- Quines són les teves assignatures preferides? Tecnologia. Per què? M'agrada el dibuix tècnic.
- 7.- Quin centre t'agrada més : aquest o l'anterior? Aquest.
- 8.- Quines són les teves aficions? Pintar a l'oli.
- 9.- Quins són els teus millors amics del col·legi? Na Lorena, na Carmina i en Nabil.
- 10.- Per què vares canviar de col·legi? Perquè a la meva mare no li agradava l'anterior.

- 1.- Què noms? Christian Rodríguez. Estic a 2n d'ESO A.
- 2.- Quina edat tens? Tenc 15 anys.
- 3.- On estudiaves abans de venir aquí? Al Joan Alcover.
- 4.- T'agrada centre? No. Per què? Perquè hi ha classe l'horabaixa.
- 5.- Què és el que més t'agrada del centre? El pati i el bar.
- 6.- Quines són les teves assignatures preferides? Processos de comunicació. Per què? Perquè és més fàcil.
- 7.- Quin centre t'agrada més : aquest o l'anterior? L'anterior.
- 8.- Quines són les teves aficions? Skate.
- 9.- Quins són els teus millors amics del col·legi? En Miguel, en Miguel Ángel, en Sergio, en José i na Raquel.
- 10.- Per què vares canviar de col·legi? Perquè la meva mare em va obligar. Aquest centre està més a prop de ca meva.

- 1.- Què noms? Roly Hurtado. Estic a 2n d'ESO B.
- 2.- Quina edat tens? Tenc 13 anys.
- 3.- On estudiaves abans de venir aquí? Elena 6 de wite.

- 4.- T'agrada centre? Sí.
- 5.- Què és el que més t'agrada del centre? Les activitats extraescolars.
- 6.- Quines són les teves assignatures preferides? Matemàtiques.
- 7.- Quin centre t'agrada més : aquest o l'anterior? Aquest.
- 8.- Quines són les teves aficions? Parlar.
- 9.- Quins són els teus millors amics del col·legi? En Juan Carlos i en Rubén.
- 10.- Per què vares canviar de col·legi? Perquè l'anterior no m'agradava.

- 1.- Què noms? Esmeralda Sánchez Díaz. Estic a 3r d'ESO B.
- 2.- Quina edat tens? Tenc 14 anys.
- 3.- On estudiaves abans de venir aquí? A Antonio Gramsci (Itàlia).
- 4.- T'agrada centre? Sí. Per què? Perquè és petit.
- 5.- Què és el que més t'agrada del centre? Tot.
- 6.- Quines són les teves assignatures preferides? Anglès i castellà. Per què? Perquè m'agraden molt els idiomes.
- 7.- Quin centre t'agrada més : aquest o l'anterior? L'anterior perquè estaven els meus amics de sempre, però quan faci amics aquí, m'agradaran igual.
- 8.- Quines són les teves aficions? Escoltar música, llegir i veure pel·lícules.
- 9.- Quins són els teus millors amics del col·legi? Na Marta, na Yazmine i na Lucía.
- 10.- Per què vares canviar de col·legi? Perquè el meu pare ha vingut a fer feina aquí.

CAP A UNA ESCOLA ECOLÒGICA!

Hola amics!

Enguany hem començat un projecte que trobam molt interessant . Volem aconseguir que tots els que formam l'escola (alumnes, professors, pares, etc.) la facem més ecològica, perquè estimam la Terra i la natura i la volem conservar. Això que sembla complicat, si ho feim entre tots veurem com no ho és tant. Mirau la quantitat de coses que hem fet, quasi sense adonar-nos, per estimar un poquet més el medi ambient:

A principi de curs i amb l'ajuda de tots els pares, varem demanar que s'evités, tant com fos possible, els embolcalls en els berenars oferint a canvi l'opció de dur-los en una carmanyola. Aprofitam per donar-vos les gràcies ja que hem aconseguit reduir els residus en un 70%!

També vàrem repartit per les classes unes papereres de reciclatge de paper i d'envasos que estan donant molt bon resultat. Gràcies a tots els vostres esforços per separar i reciclar, ja quasi no tiram fems, estalviant així molta energia.

I també feim concursos! Els alumnes més grans de l'escola han participat a un concurs per triar una "Mascota ecològica" que hi serà allà on calgui recordant coses relacionades amb el respecte al medi ambient.

Gràcies a tots els alumnes, estam preparant uns cartells, marcats amb la mascota,

perquè ens recordin quines coses hem d'anar fent per tenir una escola ecològica; coses fàcils de fer que a vegades no feim perquè no ens recordam. Si tenim els consells escrits a diferents cartells per l'escola, els anirem llegint i esperam que ens animem a seguir-los

I vos haureu fixat que estrenam contenidors al pati! Són nous i esperam que funcionin, gràcies a vosaltres que sabeu que és molt important tirar cada cosa al seu lloc, o no?

Finalment, per valorar si el que feim per respectar el Medi Ambient ho feim bé, es passarà una avaluació per saber quina "nota ecològica" treu l'escola. Esperam arribar a l'excel.lent amb l'ajuda de tots vosaltres!

Així si estimam més la natura, la natura ens estimarà més a nosaltres.

Ara, vos oferim passar una estona entretinguda amb els jocs medioambientals del darrera.

GRÀCIES PER LA VOSTRA COL.LABORACIÓ.

CAMBRIDGE UNIVERSITY KET **(KEY ENGLISH TEST)**

Per tercer any consecutiu vos presentem aquesta prova externa que acredita el nostre nivell d'anglès.

Aquest examen correspon al nivell A2 del Marc Europeu Comú de Referència (MECR) per Llengües.

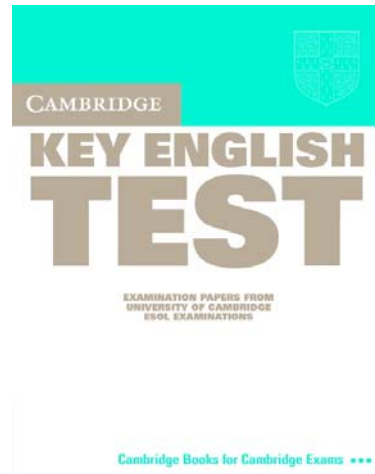
És una qualificació bàsica, però ens ofereix l'oportunitat de conèixer un tipus de prova ben diferent al que estem acostumats.

L'examen està estructurat en tres parts que avaluen les diferents destreses en l'idioma: Reading and Writing (avalua la comprensió lectora i l'habilitat per escriure i completar petits texts), Listening (avalua la comprensió del material enregistrat) i Speaking (avalua la capacitat per entendre i fer-se entendre en situacions quotidianes).

Per tal de preparar aquesta prova tenim a 4t ESO la possibilitat d'un desdoblament a la classe d'Anglès. El criteri que s'utilitza per fer els grups és un criteri objectiu: una prova escrita i oral similar al examen KET.

Fins ara, els resultats han estat molt positius. En la convocatòria de juny de 2006 hem tingut un 75% d'aprovat, i un 50% dels que varen aprovar ho varen fer amb menció.

Excepcionalment, una alumna es va presentar al examen PET (Preliminary English Test) corresponent al nivell B1 del MECR i va obtenir una qualificació satisfactòria.

Esperem continuar amb aquests bons resultats.

EXCURSIÓN POR ESPORLES: El Camí del Correu

La excursión recorre el viejo camino que usaban los correos y que comunica los pueblos de Esporles y Banyalbufar.

Duración: Aproximadamente 2 horas.

Distancia: Aproximadamente 4 kilómetros.

Dificultad: Media.

El camino empieza junto a la iglesia de **Esporles**, sube por una cuesta empinada, el tramo de mayor pendiente de la excursión, y sigue de manera más suave hasta alcanzar el trazado final, que baja hasta **Banyalbufar**.

Siempre bien señalizado por hitos y flechas de madera, el camino cruza por dos veces la carretera que comunica los dos pueblos, en esos momentos hay que tener precaución con el tráfico, pero la mayoría del tiempo el sendero discurre por el interior de un bello encinar.

Durante el paseo nos encontraremos hornos de cal, casas de carboneros y gozaremos de vistas del puerto de **Canonge** y la **Foradada**. Al salir del encinar el camino se convierte en una carretera asfaltada que baja directamente al centro de **Banyalbufar**.

Lugares de interés: El pueblo de **Esporles**. Bonito pueblo al pie de las montañas, con cafés y tiendas de artesanía. Situado entre **Palma** y **Valldemossa**, encontraremos el desvío a 9 kilómetros de Palma.

- **Sa Granja** Finca rural convertida en museo etnológico en la cual los visitantes pueden conocer los usos y costumbres de la Mallorca antigua. Teléfono de contacto: +34 971 610 032 <http://www.lagranja.net>.
- La fábrica de vidrio soplado de **Lafiore**. Para más información visitar www.lafiore.com.
- El pueblo de **Banyalbufar**. **Banyalbufar** discurre por las laderas de las montañas hasta llegar al mar, repleto de terrazas (**marjades**) sembradas de huertos, jardines, y con los típicos aljibes (**safareijos**) donde se almacena agua para regadío.
- La atalaya **d'Es Verger**, también conocida como **la torre de Ses Animes** (torre de los espíritus). Situada en el kilómetro 88,6 de la carretera de **Estellencs**, desde ella se contemplan magníficas puestas de sol.
- Claustro de **Sa Baronía**. Claustro y torre de defensa del siglo XVII, hoy son un pequeño hotel situado en el núcleo urbano de Banyalbufar.
- El puerto de **Canonge**, se baja por una carretera que sale del kilómetro 80 de la vía entre Banyalbufar y Esporles.

ACTIVITATS ESPORTIVES ESCOLARS

Com és tradició al nostre centre, cada any es celebren el torneig interclasses de futbol, bàsquet, tennis taula i mato.

Pel que fa referència al torneig de FUTBET, durant tot el curs ha aixecat molta expectació. De fet cada cada dimecres a l'hora del partit el pati estava de gom a gom. Enguany han participat 8 equips formats per alumnes de primer a quart d'ESO. S'ha utilitzat el sistema de joc tipus lligueta per a primer cicle i per a segon cicle.

S'ha de dir que hi ha hagut molta igualtat i hem vist partits molt emocionats i espectaculars. El més important de tot és que els alumnes han gaudit del seu temps de lleure fent esport.

Esperem que el proper curs ens vagi tan bé com aquest.

TENNIS TAULA

El tennis taula també és un esport amb moltíssima tradició al Col·legi Santa Magdalena Sofia. Durant el mes de maig s'han inscrit per participar alumnes de Secundària al torneig primaveral. Les eliminatòries s'han jugat els divendres a la tarda, al millor de dos sets.

Les finals es jugaran dins el dies propis de la setmana cultural.

TORNEIG DE MATO

Aquests dos darrers anys els alumnes de Secundària han participat en el torneig de mato interclasses, que s'ha jugat cada divendres en temps de pati. Hi han participat 72 alumnes de primer a quart d'ESO i si volem destacar la gran participació femenina del torneig i jugant en modalitat de torneig masculí i femení. Cada jornada constava de quatre partits on l'emoció era la nota predominant durant els encontres. Recolliran els trofeus els guanyadors dins la jornada de portes obertes de la Setmana Cultural igual que la resta d'esports.

TORNEIG DE BÀSQUET

Després de dos anys de torneig de bàsquet celebrat a l'escola, enguany se celebrarà el torneig en modalitat de bàsquet 3x3 dins el dimecres de la jornada esportiva de la Setmana Cultural. Els alumnes s'inscriuran en equips de quatre i se faran les eliminatòries per a 1r i 2n cicle. L'emoció per a la victòria segur que compareixerà justa després de la xiulada inicial.

FESTA DE LA POESIA

Dia 12 d'abril, sis alumnes del nostre col·legi varen participar al recital poètic que va celebrar-se al Gran Hotel, juntament amb alumnes dels col·legis Mata de Jonc, Sant Francesc i Santa Maria de Palma.

Durant els dies 15, 16, 22 i 23 de març, els cursos de 2n i de 4t d'ESO s'endinsaren dins el món de la poesia a través del taller literari impartit per Josep Ramon Cerdà, on es feren jocs de ritme, intencionalitat a l'hora de recitar un poema, interpretació amb música i imatges, etc.

La festa de dia 12 va suposar la culminació del taller, Lorena Fernández, Daiana Fiol, Nabil Aguilera, Carmina García, Miriam Márquez i Toni Sousa, després d'un dia d'assaig, oferiren al matí al públic escolar diferents poemes de Miquel Martí i Pol, Joan Oliver (Pere Quart), Damià Huguet, Joan Salvat-Papasseit, Jaime Siles, Pablo Neruda, Miquel Bauçà, Luis Alberto de Cuenca... i al vespre a tothom que va voler gaudir de l'espectacle, entre ells nombrosos alumnes del centre i professors.

A banda del muntatge audiovisual realitzat per tots els alumnes dels diferents centres que havien participat al taller, l'acte va concloure amb la interpretació de diferents fragments de l'obra de l'autor mallorquí, Miquel Àngel Riera.

2n ESO A

El día 17 de Febrero todos los alumnos de tercero y cuarto de ESO, acompañados por el cap d'estudis Joan Ribot, el tutor de 3 ESO B Óscar Massanet y el profesor Juan Manuel Reverte, fueron al recinto ferial de Palma situado en el aeropuerto para visitar la exposición futur Jove. El objetivo de esta exposición era dar a conocer a los jóvenes la multitud de salidas laborales, así como una pequeña muestra de las diferentes opciones para estudiar de que disponen en la isla.

Hay que destacar que algunos alumnos (-as) aprovecharon que había un stand de estudiantes de peluquería para “comprobar que tal lo hacían” o lo que es lo mismo ir a la peluquería un viernes para estar guapas todo el fin de semana. También aprovecharon para realizar actividades físicas en el stand del módulo de actividades físico-deportivas o realizar chapas personalizadas para llevar en el bolso, en los pantalones.....

Además de estos stands más lúdicos encontramos también los stands de entidades bancarias ofreciendo empleo y de otras universidades tanto de la península como de las Islas, un ejemplo de estas universidades sería el Alberta Gimenez que promocionaba sus estudios de comunicaciones audiovisuales, periodismo y magisterio es sus distintas especialidades.

En resumen podríamos afirmar que fue una actividad muy positiva en la que los alumnos pudieron tener una pequeña visión de las distintas oportunidades que se encontrarán en un futuro y de los estudios que necesitarán para realizarlas, lo que esperamos que les motive para esforzarse aún más en el aprendizaje.

“GREASE” EL MUSICAL

Enguany els alumnes de 3r de PDC s’han engominat i enfundat dins jaquetes de pell, l’objectiu fer reviure els mítics John Travolta i Olivia Newton-John; El proper dia 21, entre els nombrosos actes de la Setmana Cultural, tots els alumnes i professors de secundària podreu assistir a la representació teatral del musical *Grease*.

Han estat mesos de feina i assajos, nervis i rialles, i a la fi tot està a punt. Els mateixos alumnes han elaborat els murals, els decorats, els complements... en definitiva, han vist de primera mà que seixanta minuts en escena són moltes

coses més que no es veuen, però que són imprescindibles.

Ana Belén Diéguez (Frenchy), Maria Moll (Rizzo), Xisco Orfila (Kenny), Cristina Piqueras (Marty), Marta Tudurí (Sandy), José Luis Vicens (Danny Zuko) i Eduardo Vidal (Sonny)

donaran vida als joves rebels de la dècada dels 80. Hem d’agrair la participació dels alumnes de 4t de PDC que aportaran la seva experiència damunt l’escenari.

Danny Zuko i Sandy es coneixen durant l’estiu i viuen una romàntica història d’amor, que acaba quan arriba la tardor, quan Sandy ha de tornar a la seva terra natal, Austràlia. Quan els seus pares decideixen quedar als Estats Units, Sandy és matriculada a l’Institut Rydell i aviat es fa amiga del grup que formen les Pink Ladies.

La líder del grup, Rizzo a qui no cau gaire bé na Sandy, decideix presentar-li el cap dels rebels T-Birds, que no és altre que Danny, perquè vegi que no és tal i com ella creu. Tot i que estan enamorats, el romanç que tengueren durant l’estiu es fa impossible de mantenir, perquè Danny ha de mantenir el seu status de rebel.

Sandy, virginal i innocent, no és del gust del grup de Danny, ni tampoc de la majoria de les Pink Ladies. En el ball de final de curs, Kenny s’hi presenta amb Cha-Cha, antiga al-lota de Danny, la qual cosa provoca un enfrontament entre ell i Sandy.

Després de fer mil esforços per conquistar i entendre Danny, decideix canviar el seu físic i de forma de ser per estar amb ell.

ITINERARI AMBIENTAL A LA UIB

El passat dia 16 de març, els alumnes de 3r d'ESO que cursam l'assignatura d'Energies Renovables i Medi Ambient, vàrem anar a la universitat per poder realitzar un recorregut i veure així els principals elements de l'entorn, i totes les actuacions i infraestructures de gestió ambiental del campus.

Inicialment vàrem veure el Prat de la Font de la Vila, petita zona humida situada dins el campus. Ens explicaren que els orígens de la font es remunten al segle X, i que durant l'època islàmica es va construir la síquia, però no va ser fins la conquesta del rei en Jaume quan es va completar un complex sistema de canalització que va permetre durant segles regar conreus, moure molins i abastir a la ciutat. La ciutat de Palma no va necessitar l'abastiment d'una altra font fins a l'any 1941, malgrat això la Font de la Vila segueix essent una de les principals aportacions per al proveïment d'aigua a Palma.

Després, dins la zona de camp, vàrem observar la rehabilitació paisatgística que pretén ajuntar l'entorn rural, la zona humida i

el medi urbà del campus. Per aconseguir-lo han plantat espècies d'arbres dels tres tipus: garrovers, pollancre i xiprers, respectivament. També, des d'aquell mateix punt observàrem la nostra serra de Tramuntana.

Caminant, caminant, trobàrem el que diuen camí de l'aigua, zona on han implantat llacunes de depuració. De manera natural, per l'acció dels microorganismes, de les algues verdes, etc, una part de les aigües residuals són tractades en aquestes llacunes i l'altre és evacuada cap a la xarxa de clavegueram. Aquesta aigua es reutilitzada per al reg de la zona verda.

Seguint el trajecte, vàrem veure el sistema de plaques solars que utilitzen per estalviar combustible i, a més a més, redueixen la contaminació.

Finalment, la guia ens va fer veure que existeixen moltes possibilitats de mobilitat per arribar al campus i que, encara que la més fàcil sigui la del cotxe, es pot utilitzar el bus, la bicicleta i, fins i tot, el metro (instal·lacions que visitàrem).

Durant la visita ens varen mostrar tots els edificis on es cursen les diferents carreres i vàrem poder passejar i fins i tot berenar a un d'ells. Va ser una sortida molt interessant i esperam qualche dia anar-hi però no de visita, sinó per a estudiar.

Problemas matemáticos.

Nivel de dificultad 1

1. En la película "La jungla de cristal 2", el malo propone a McCane y a su amigo un problema. Para desactivar una bomba tienen que colocar sobre una maleta una garrafa con 4 litros de agua, pero sólo disponen de una garrafa de 5 litros y otra de 3 litros, ¿cómo lo resuelven?
2. Tres amigos tienen 21 botes de coca-cola, 7 de ellos están llenos, 7 vacíos y 7 llenos hasta la mitad exactamente. ¿Cómo deben repartirse los botes para que los tres se lleven el mismo número de botes y la misma cantidad de coca-cola? (No se puede trasvasar de un bote a otro)
3. ¿Cómo te las ingeniarías para cortar en 8 trozos iguales un disco de papel, dando sólo tres cortes rectos?

Nivel 2.

1. Un excursionista sale de su casa a las 4 de la tarde para subir a una montaña. Hasta la base de la montaña el terreno es llano y avanza a 4 km/h, subiendo va a 3 km/h y bajando a 6 km/h. Si regresa a las 10 de la noche, ¿cuántos kms ha recorrido en total?
2. ¿Cuántas veces a lo largo de un día las agujas de un reloj forman un ángulo recto?
3. Tres cervezas, 7 refrescos y una ración de calamares cuestan 2800 pts; 4 cervezas, 10 refrescos y una ración cuestan 3400 pts. ¿Cuánto habrá que pagar por una cerveza, un refresco y una ración?

Nivel 3.

1. *El problema de Newton*

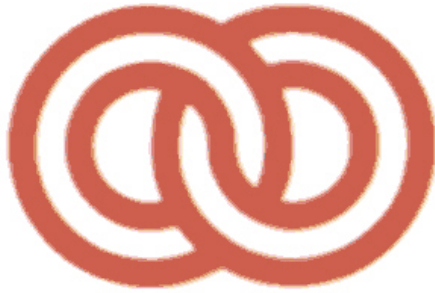
En un campo la hierba crece en todas partes con igual rapidez y espesura. Se sabe que 70 vacas se la comerían en 24 días y 30 vacas en 60 días. ¿Cuántas vacas serían necesarias para comerse toda la hierba en 96 días?

2. Una brigada está formada por 6 armadores y un carpintero. Cada armador gana 20.000 ptas y el carpintero 3.000 ptas más que el salario medio de los miembros de la brigada incluido el mismo. ¿Cuánto ganaba el carpintero?
3. Un coche va por una carretera a velocidad constante. En un momento dado pasa por delante de un poste kilométrico que tiene un número de dos cifras. Al cabo de una hora pasa por delante de otro poste que curiosamente tiene las mismas dos cifras pero en orden inverso. Su sorpresa es enorme cuando al cabo de otra hora pasa por otro poste que lleva las mismas cifras separadas por un cero. ¿A qué velocidad va el coche?

VISITA A LA O.N.C.E

Dia 26 d' abril els joves de 3r d' ESO anàrem a la primera jornada de portes obertes organitzada per l' Organització Nacional de Cecs (ONCE). Els joves vàrem comprovar el dia a dia d' un invident:

En arribar passàrem a la sala d' actes i ens posaren una pel·lícula sense imatges però amb veu. Un narrador ens descrivia el que passava i això era la

Fundación ONCE

demostració de com veia una pel·lícula un cec. Després vàrem veure com funciona el braille i haguérem de traduir una frase.

Més tard ens dividírem en dos grups i veiérem diferents objectes que utilitzaven els cecs, l' objecte que ens va cridar l' atenció varen ser els retoladors que es distingien per la seva olor. També veiérem ordinadors i mòbils amb veu.

Finalment provàrem de jugar a "futbol" asseguts i amb una pilota amb cascavells dintre i després passejàrem amb un bastó sense veure-hi gens, esquivant els diferents obstacles.

Aquesta visita va ser molt interessant i aprenguérem com és la vida dels cecs. Nosaltres creiem que és una vida molt dura ja que s' han d' acostumar a moltes coses.

El pilot invident Hilton-Barber després de travessar mig món amb el seu ultralleuger fa poques setmanes

“Mens sana in corpore sano “

Hi havia una vegada , una nina anomenada Clàudia . Ella vivia en un poble. El somni de na Clàudia era ser una famosa esportista i una bona jugadora de tennis . Per això anava cada dia al gimnàs a practicar. Un dia , sortí per la televisió un anunci per aquells al·lots a qui els agradàs jugar a tennis : A Barcelona s'inaugurava un centre dedicat a tots aquests nins ! .

Quan na Clàudia ho va veure es va quedar sorpresa . Ella hi volia anar , a Barcelona , per aprendre més tennis i competir entre les millors . Na Clàudia era una bona al·lota i , a més , el col·legi li anava molt bé . Els seus pares sabien que a na Clàudia li faria molta il·lusió poder anar a Barcelona a aquell centre , però no s'ho podien permetre , perquè costava molt de doblers . Però els pares varen tenir una idea , van decidir que , com aviat seria l'aniversari de na Clàudia , el que podien fer era una recollida de doblers entre tots els veïns perquè allà , en aquell poble tots , es coneixien, i sabien la il·lusió que li faria a na Clàudia . Al dia següent varen començar a anar , casa per casa , per tot el poble explicant la causa de la recollida dels doblers . Cap persona es va negar a participar , per aquest motiu els pares estaven molt orgullosos. Ja havien aconseguit els doblers suficients per al viatge a Barcelona de na Clàudia i per anar a aquell centre , que era el seu somni . Havien de guardar aquell secret fins l'aniversari de na Clàudia perquè era una sorpresa per a ella . El secret el varen mantenir durant dos dies , i va arribar el dia de l'aniversari de na Clàudia . Aquell dia es varen reunir tots els veïns per a felicitar-la . Un poc més tard , li varen comentar el que havien fet i que era el seu regal (anada a Barcelona al centre de tennis) i na Clàudia es va mostrar sorpresa . Ella mai s'ho hagués esperat i , fins i tot , de tant contenta que estava , es va posar a plorar i va agrair-ho molt a totes les persones que havien col·laborat i que , per a ella , havien fet el seu somni realitat . Va arribar l'hora en que na Clàudia havia de deixar el seu poble i anar-se'n a Barcelona . Ella tenia un poc de pena de saber que no veuria a totes les persones que estimava però , per una altra banda , a ella li agradava molt el tennis . Va començar el seu viatge , va arribar a Barcelona i al centre de tennis , na Clàudia estava molt contenta . Tenia una professora particular , tot el material necessari etc . La professora va veure que na Clàudia ja en sabia moltíssim , per tant van decidir comentar-li a veure si li agradaria participar en un campionat , i na Clàudia li va dir que sí . La professora li va dir una frase a na Clàudia , que era : “ Mens sana , in corpore sano” , que volia dir ment sana i cos sa , frase que a na Clàudia li va agradar molt . Al dia següent tenia un campionat , per tant , havia d'entrenar-se molt bé durant tot el dia . Estava molt nerviosa , era el seu primer campionat i llavors ... el va guanyar ! La seva família no s'ho podia imaginar i amb aquest campionat li varen donar molt de doblers . El primer que pensava fer na Clàudia era , repartir-los entre totes les persones que l'havien ajudat , i construir un centre de tennis en el seu poble . A aquell centre , en honor a la seva professora el va anomenar : “ Mens sana , in corpore sano “ , que era la frase que li havia dit la professora . Na Clàudia va seguir fent campionats i el que anava guanyant anava en benefici del seu poble . Un any després , el seu poble ja tenia construït el centre de tennis : “ Mens sana , in corpore sano “ i na Clàudia va deixar de viure a Barcelona i va entrenar en el seu poble , i va ser una campiona de tennis a tot el món .

Ana Comino Cerro.

1954

Al 1954 jo tenia 22 anys. Vaig néixer el 2 de gener de 1932, a un petit poble d'Extremadura, anomenat Halconera a la província de Badajoz. El meu pare va morir quan jo era un nin, i amb la meva mare, la meva padrina, els meus quatre germans i la meva germana vaig venir a Mallorca. A casa no es passava fam, ja que tots els meus germans, que eren més grans que jo, ja no estaven a casa, i la meva germana festejava amb un jove al qual anomenaven en Pep de sa Murada. La meva mare feia jornals i jo feia feina d'emmagatzemador a una empresa de construccions. Quan vaig arribar a l'edat de 22 anys ja sabia el que em tocava, fer la mili, i em van destinar a Tetuan, ara el Marroc, a aquells anys protectorat espanyol. Jo ja coneixia la que després seria la meva dona, una al.lota de 18 anys anomenada Miquela, però hi havia un problema, i és que els seus pares no acceptaven un foraster.

El 10 de juny vaig partir cap a Barcelona en un vell vaixell que tenia per nom Ciudad de Barcelona. Hi anàvem més de tres centes persones, i jo no coneixia ningú. Vam passar una nit al vaixell i vam dormir a cuberta. Al dematí següent vam arribar a Barcelona, mai no havia estat a una ciutat com aquella. Havia estat a capitals de província com Càceres, Còrdova, fins i tot a València, però com Barcelona no. Era una ciutat industrial dins l'Espanya de la postguerra, encara que allò del racionament ja quedava lluny. Amb les maletes carregades vam caminar durant dues hores, des del port, passant per les Rambles, fins arribar a un edifici on passàrem el vespre

fins que arribàs esperar el ferrocarril que ens duria a Algeciras. Vaig dormir a alguna cosa parescuda a un llit amb tots els altres companys a una sola habitació, que era grandiosa. Feia una calor insuportable, i eren 350 persones dormint totes juntes a l'11 de juny. Al dia següent vam anar un altre pic amb les maletes carregats fins a l'estació de França. Vam agafar un tren militar, al més pur estil tren de deportació de jueus, amb els mateixos vagons de fusta i amb màquina de vapor. Allà si que anàvem un contra l'altre. No podíem dormir, anàvem drets sempre, i cada certes hores el tren s'aturava perquè pogessim fer les nostres necessitats fisiològiques. Beure aigua? Dues vegades al dia com a molt i menjar igual, quan ens aturàvem per enganxar els altres vagons carregats de reclutes per on passàvem. Així vam estar sis dies amb les seves sis nits. Vam recórrer tot l'est d'Espanya: de Barcelona a Saragossa, Terol, Albacete, Jaén, Màlaga i a la fi Algeciras. Allà ens van baixar i ens van deixar a una gran explanada prop de la platja. Feia un sol horrible, no teníem aigua, i menys encara menjar. Al cap d'unes hores va venir un nin amb una gerra d'aigua i oferia un petit glop a canvi de vint-i-cinc cèntims de pesseta, vaig haver de pagar dues pessetes i mitja per poder calmar un poc la meva set. A la nit ens van dur a tots a dormir a un estable damunt la palla, crec recordar que fou la nit que millor vaig dormir en aquells dos anys, no se si perquè feia sis dies que no dormia o per la comoditat. Al dematí següent vam agafar un vaixell que ens va dur a Ceuta. Allà ens van rapar a zero, i ens van donar a tots unes granotes, que t'eren molt grans o molt petites, ja que quan les donaven no miraven talles... Allà vaig conèixer els meus primers amics, ja que ens vam intercanviar les granotes ,(perquè o ens eren molt grans o molt petites). Aquella nit a Ceuta vaig tenir el meu primer conflicte. Tots menjàvem del que havíem duit de casa, en el meu cas un poc de pernil que em quedava i pa. Llavors es va atracar un dels veterans i me va dir que si li donava alguna cosa per menjar. Jo, li vaig contestar que la meva mare no m'ho va posar per a ell i que no. Llavors ell, enfadat em va contestar: - Escolta desgraciat, ves amb molt de compte amb la maleta que se pot rompre. Jo, avisat pels meus germans majors que ja havien fet el servei militar, li vaig contestar: - Mira, com li passi res a la meva maleta vaig al capità i li dic que has estat tu, així que més val que no li passi res. Aquell home va estar vigilant durant tot el vespre la meva maleta, perquè ningú no li fes res. Amb el temps vaig entendre que si arrib a donar part al capità l'hagessin tancat durant 2 ò 3 dies. Amb camions ens van dur a Tetuan. Allà hi havia 15000 soldats, repartits en quinze regiments. A mi, després d'una petita

entrevista extremadament curta em van assignar el regiment d'Infanteria Carros de Guerra, ja que sabia conduir. Allà hi havia molts de barracons, en dormíem cinquanta a cada un. Els llits eren quatre pals de ferro i un matalàs enfonsat. La vida allà era completament monòtona, a les sis del matí tocava diana, encara record aquell so, ens vestíem en cinc minuts i sortíem al pati a fer gimnàsia durant dues hores. El capità que ens feia gimnàsia sempre ens deia al final: - Mens sana in corpore sano! Jo no sabia llatí i no tenia ni idea del seu significat, fins que un dia li vaig demanar al capità què volia dir allò. Ell va dir això: - Aquesta frase, recluta, vol dir que una ment sana ha d'estar a un cos sa, per això s'han d'exercitar les dues coses, la ment i el cos! Aquella explicació em va quedar enregistrada per tota la meua vida. A les vuit anàvem a desdejunar, preniem un cafè que pareixia terra amb aigua i poc més. A les vuit i mitja cada un

anava a la seva destinació, jo a conduir camions. Allà vaig conèixer el meu millor amic a la mili, s'anomenava Miguel José i era de Gijón. El seu pare era capità de brigada i havia lluitat a la Guerra Civil en el bàndol nacional, però Miguel José havia tingut problemes amb la policia i el seu pare no el va col·locar on l'havia de col·locar si tot anava bé, així que va deixar que anàs a Tetuan i va decidir no ajudar-lo en res, per, segons el seu pare, s'espavillàs. Tot i això el seu pare li enviava bastants doblers i jo, ja que era el seu millor amic, la veritat és que me n'aprofitava un poc, ja que em convidava molts pics a la cantina a menjar entrepans, per què el menjar del regiment no era ni la quantitat esperada, ni el gust esperat...

El sopar era a les set i mitja i a les 10 es tocava silenci, i no es podia sentir una mosca. Els diumenges, com a cosa especial, anàvem a missa i m'enrecordaré sempre el que deia el capità, que també era capellà. No ens xerrava al sermó de Crist, sinó dels perills que hi havia a aquella ciutat que eren tres: les drogues, la prostitució i finalment els marroquins, ja que feia poc havien matat un recluta espanyol a la ciutat vella de Tetuan. A més els marroquins no ens volien allà, i quan ens veien passar prop seu et miraven d'una manera que feia por. Als tres mesos d'estar allà, el 28 d'agost vam jurar bandera tots. Encara record les marxades, que es van tocar i el moment en què vaig besar la bandera. Així va anar transcorrent el temps, va arribar la tardor, que tant esperàvem, perquè feia una calor insuportable i nosaltres no estàvem acostumats a aquella calor africana. Els dies es feien menys pesats i el temps va anar passant i jo anava rebent cartes de la meua família, fins i tot vaig rebre el dia de Nadal una postal sense firmar que deia que em desitjava molt bon Nadal i que esperava la meua tornada. Venia sense signar, però reconeixia aquella lletra, era na Miquela. Encara em quedava un any per acabar el servei així que també vaig escriure, però sense signar.

Ella també sabia qui escrivia aquelles postals i cartes. Així, d'aquesta manera, va acabar per jo l'any 1954, un any trist a la vegada que alegre, llunyà de casa meua, però a la vegada proper, dur però dolç.

Juan Pedro Bover Sánchez
4t ESO

El País del Dragón

Hace mucho, mucho tiempo, en un país muy lejano llamado “Platino” hubo una gran guerra. En ella se enfrentaban el reino de “Platino” contra el reino “Broncípode”; la razón no estaba definitivamente clara; pero yo, la princesa del reino de “Platino” sé la verdad y os la voy a contar tal como ocurrieron los acontecimientos: esos meses de luchas y muerte que marcaron mi vida y la de mis súbditos para siempre.

Todo empezó una mañana del mes de enero. Yo era la princesa del reino “Platino” mi nombre es Erica, en ese tiempo yo tenía 19 años. Un buen día me levanté, y, al mirar por la ventana para contemplar el paisaje que se podía apreciar desde ella, pude ver un paisaje que deseaba que mis ojos azules nunca hubieran visto. Esa horrible imagen que todavía se encuentra en mi mente y que querría borrar de ella. Justo al lado del palacio de mi padre, una cortina de humo, humo negro y espeso acompañado de un olor que te asfixiaba. Ese humo procedía del pueblo que rodeaba el palacio, o, mejor dicho, el campo de batalla. Tropas y tropas de hombres a pie y a caballo empuñando espadas y disparando flechas luchaban contra el ejército del reino y quemaban todo lo que encontraran a su paso. Mataban, les daba igual a quien, tanto si eran mujeres como niños; jóvenes o viejos; les daba igual. Rápidamente avisé a mi doncella, Hanna, esta vino corriendo hasta mis aposentos. Abrió la puerta de golpe, y con cara de espanto dirigió su mirada hacia la ventana a la cual yo estaba asomada. Su larga melena negra como el azabache caía delante de sus ojos vidriosos que deseaban romper a llorar mientras con la mano izquierda tapaba sus labios rojos. Me miró y con voz tenue dijo:

- Corra princesa o la matarán esos malvados... - yo no podía creer que Hanna, mi dulce y leal amiga Hanna, podía llegar a llorar tanto como cuando yo la vi aquel día. Rápidamente me cambié y me puse una falda y una camisa vieja. Hanna hizo lo mismo. Mientras nos apresurábamos a ir a la sala del trono para hablar con mi padre, les vimos. Dos hombres altos y musculosos, cubiertos por una gran armadura que no nos dejaba ver sus rostros. Estaban intentando hacer hablar a mi padre poniéndole la espada en el cuello uno, mientras el otro, se quitó su casco y le dijo:
 - ¿Dónde ha escondido la llave y el mapa del País del Dragón?
 - Mi padre respondió- No conozco tales objetos y si no fuera así nunca se lo diría a tu rey; como tú le llamas.
 - Detente caballero. Mi padre es anciano y tú no puedes obligarle a nada; él es un rey respetuoso y si te dice que no sabe nada, no sabe nada. – Eso fue lo que le dije a ese individuo intentando acercarme a él. Cuando paré de gritarle se giró y por fin me dejó ver su rostro. Tenía el pelo negro y rizado pero muy corto; unos ojos verdes como un extenso prado, y unos

labios finos y rojos que estaban rodeados por una negra barba. Cuando vi su cara supe que era él, el príncipe del pueblo vecino y mi leal amigo, Garret. Al ver su cara eché a llorar mientras murmuraba:

- No, no puede ser. Pero... pero... Garret... -en este momento enloquecí de rabia, me dirigí a él, y le pegué una bofetada en la cara. Él, avergonzado, no se atrevió a mirarme a la cara. Le grité - ¿qué te pasa? ¿no ves lo que le estas haciendo a mi padre? Y ese ser malvado que está apuntando a mi padre con su espada debe ser tu leal y buen amigo Will ¿me equivoco?, ¿cómo habéis podido caer tan bajo?
- Lo siento Erica, pero tenemos razones para pensar que tu padre quiere apoderarse de nuestro reino. Supongo que tú al igual que él sabes dónde está el mapa.- me replicó brutalmente. Yo no podía creer lo que me decía Garret, no podía creer que mi mejor amigo me acusara de algo tan grave. Alguien, de repente, empezó a hablar con una voz grave y ronca pero, a la vez, muy siniestra:
- Esa doncella tiene razón Garret.-dijo ese hombre del que por ahora desconocíamos el nombre desde el final de la sala. Garret se dirigió a él y le dijo:
- ¿Qué hacéis vos aquí Caballero Aqua?
- Ver como todos vosotros habéis caído de cuatro patas en mi trampa. Los del reino de Broncípode sois tan ilusos, que os lo creéis todo. Bueno ahora decidme ¿Dónde esta el País del Dragón y cómo se entra?-preguntó el misterioso caballero Garret y a Will pensando que ya lo habían descubierto. En ese momento Will, que continuaba apuntando a mi padre con su espada metió esta en su funda, se quitó el casco dejando ver su cara redondita recubierta por una barba espesa y negra; unos ojos marrones como la tierra; una nariz grande y larga acabada en punta y unos labios finos y rojos cual carmín; corrió hacia donde nos encontrábamos Garret y yo. Hanna hizo lo mismo.

- No sé a qué os referís joven caballero, pero, os ordeno que me deis una explicación sobre quién sois y quién os ha dado permiso para entrar en mi casa. - dije yo con la cabeza bien alta y tono severo.
- Si así lo queréis alteza... Soy el Caballero Aqua, rey de Broncípode y el causante de esta guerra. Y estoy aquí porque deseo encontrar el País del Dragón; usted sabe perfectamente dónde está ¿me equivoco princesa, o mejor debería llamaros "Guardiana de las Llaves del Dragón"?
- No sé de que me habláis ni permito que me habléis en ese tono Aqua. ¿Cómo osáis llamaros rey? Conozco

perfectamente al rey Leonard (rey de Broncípode) y sé con certeza que es él el monarca de ese reino y no usted.

- Eso no os incumbe y ahora dadme las llaves antes de que enfurezca.
- ¡Antes la muerte!- respondí gritando.
- Huye hija yo me quedaré aquí y contendré a este caballero. Vete al bosque y asegúrate de que los otros tres muchachos van contigo. Yo y mi ejército nos ocuparemos de este ser malvado. ¡corre no hay tiempo!-me dijo mi padre gritando
- Pero padre, no puedo dejarte aquí. -Le respondí asustada-vete es una orden.- afirmó.
- De acuerdo padre. – Así lo hice y llamando a mis compañeros recite las palabras mágicas:

MENS SANA IN CORPORE SANO.- Inmediatamente aparecimos en “El Bosque Prohibido”. (En cuanto a mi padre, cayó con su reino; ahora el rey era Aqua). No se veía nada; sólo las hojas de algunos arbustos, pero se podía sentir la humedad que te calaba los huesos y el olor a musgo. Rápidamente les dije a mis compañeros:

- ¡Seguidme! Os guiaré hasta “el País del Dragón”; y apresuraos, debemos ir a recoger a Melisa, porque si la descubren se acabó todo.
- ¿Quién es Melisa?- me preguntaron los tres a la vez con cara de asombro.
- Es mi dragona. Aqua no se equivocaba en nada; yo soy “LA GUARDIANA” y como tal todos los dragones me hacen caso, pero, Melisa es diferente, ya la veréis.-Estuvimos varias horas caminando sin descanso hasta que llegamos a un pequeño claro al lado de un río; en él los pájaros cantaban y había muchas flores blancas y amarillas. Les hice parar.
- ¿Por qué nos detenemos?- preguntó Will. – ya hemos llegado. – le respondí. Me adelanté a ellos y poniéndome los dedos en la boca empecé a silbar muy fuerte. De repente empezó a soplar un fuerte viento y una extraña sombra cubrió nuestras cabezas. Hill y Garret desenvainaron sus espadas y se pusieron en alerta.
- ¡Quietos! Es ella.- ellos me hicieron caso y volvieron a guardar sus armas relucientes. Hanna no pronunciaba palabra, estaba demasiado asombrada con lo que estaba ocurriendo. Vimos como una criatura enorme, de unos 3 metros de alto iba descendiendo del cielo. Al fin aterrizó y guardó sus alas a su espalda. Era una dragona guapísima; de color azul cielo y con ojos grandes y del mismo color.
- Hola mi señora veo que traéis con vos compañía. ¿Qué puedo hacer por usted?- dijo Melisa con voz dulce y servicial.
- Ya te he dicho que me puedes tratar como siempre si traigo compañía, si me hablas así me haces sentir vieja y arrugada.- Le respondí con buenas maneras y un acento chistoso. – Además sabes de sobra por qué vengo, he notado que nos sigues desde la mañana; así que, no te hagas la tonta. Bueno ¿has traído a los demás? Y lo más importante ¿has traído “La Lanza de Draco” -Le pregunté- sí Erica, tal como tú me pediste nos están sobrevolando. En cuanto a la lanza la llevo en la silla.- me respondió Melisa con un tono más coloquial.
- Bueno ellos son Will, Garret y Hanna, ella es Melisa- les presenté. – bueno no tenemos tiempo para muchas formalidades, así que al grano.- Si, deseamos entrar en combate.-dijeron Will y Garret.

- De acuerdo escuchad todos mi plan con mucha atención. Primero atacaremos... - así les expliqué toda la ofensiva.

Nos preparamos y nos pusimos en marcha hacia Platino. Yo volaba por el cielo a lomos de Melisa como una amazona, mientras que, los demás, me seguían por tierra a caballo. Cuando llegamos a nuestro destino, el ejército enemigo nos esperaba. A mí nadie me vio según el plan. Garret y mis compañeros esperaban detrás de unos árboles, escondidos, mi señal. Mi fiel compañera y yo nos situamos justo encima del centro del reino, desde allí podía dominar toda la ciudad. Melisa, abrió la boca, y, empezó a escupir grandes bolas de fuego sobre la muralla del reino para impedir que todos escaparan. A continuación me puse de pie, sobre la cola de Melisa a recitar las siguientes palabras:

- ¡Oh dragones del mundo entero, acudid a mi llamada y venid a vencer a las fuerzas del mal! ¡Os lo ordeno por el poder que me ha sido otorgado! ¡VENID A MÍ!- De todas partes empezaron a venir dragones cargados con grandes piedras en sus zarpas, y empezaron a lanzarlas sobre el ejército de Aqua. Cuando acabó la ofensiva aérea, Hanna, Garret y Will, entraron en la ciudad y empezaron a luchar contra los pocos hombres malvados que quedaban. Yo estaba a punto de ir a ayudarles, cuando, de pronto, apareció Aqua de la nada a lomos de un dragón negro.

- ¿Preparada Melisa?- le dije a mi dragona- sí- me respondió. Yo cogí “La Lanza de Draco” y él desenvainó su gran espada. Ambos empezamos una lucha sin cuartel. Al fin él me hirió en el estómago, pero, antes de morir, le atravesé con mi lanza el corazón. Y los dos caímos al suelo; a mí Melisa me pudo coger, pero, Aqua cayó sobre las llamas que todavía no se habían consumido. Perdí la noción del tiempo y vi la cara de Garret que había venido a buscarme que me decía:
- Aguanta Erica, aguanta...- no pude oír más, mis ojos se habían cerrado y caí en un sueño profundo. A la semana siguiente me desperté, y al abrir los ojos pude ver claramente la cara de Garret, cuyo rostro mostraba rasgos de cansancio. Tuve una charla con él. Me explicó que se había pasado todo el tiempo de mi convalecencia despierto. Después me cogió la mano y me preguntó:
- ¡Erica, querida Erica! ¿querrías casarte conmigo? Como sabrás yo siempre te he querido y bueno...-no le dejé acabar ya que sellé sus labios con un beso, la cual cosa, él interpretó como un sí.

Al recuperarme nos casamos. Will me llevó al altar y Hanna fue mi dama de honor. Nuestros reinos estaban unidos al igual que nuestros corazones. En cuanto a los dragones asistieron a la boda; proclamé a Melisa reina del “País del Dragón” pero no la abandoné, ya que iba a verla casi cada día. Al cabo de los años Garret y yo tuvimos dos hijos: Sofía y Alexander y vivimos todos felices hasta el final de nuestros días.

FIN

Marta Nicolau. 2º E.S.O. - B

Puzzles en los libros

Toda esta historia os parecerá extraña, pero como cada una, tiene su parte profunda que monta las piezas de un puzzle.

Penélope, era una niña de catorce años simpática y con muy buen corazón, pero como cada persona, tenía obesidad, una obesidad extraña.

Este problema no le permitía poder jugar con sus amigas que tanto la querían, apenas caminaba, y no le permitía tener una vida a la que se le pueda llamar fácil.

Ella estaba muy triste, y su madre desesperada, ya que estaba sola en este problema porque el padre había muerto hacía diez años. Pero aún así la madre quería tanto a su hija que le daba de comer todo lo que ella quería, por pena a que pasara hambre. Y era un círculo que no paraba de crecer, cuanto más comía más engordaba, ya que en su obesidad incluía la enfermedad de comerse todo lo que veía.

Todo empezó un Lunes de Enero, después de las clases, cuando Penélope se dirigía hacia su casa. Ya sudando, al haber recorrido sólo cincuenta metros del colegio, se encontró una niña muy rara, quien la miró a los ojos y le dijo en voz baja: "Vete a la biblioteca de tu colegio cuando nadie te vea, escoge veintiún libros, de ellos ábrelos por la página del número que más te guste, y en cada una de estas veinte páginas escoge la letra que más te guste. A partir de aquí, el puzzle queda en tus manos". Entes de que Penélope pudiera reaccionar la niña había desaparecido.

Penélope no hizo caso a ese encuentro y continuó hacia su casa, con la cara baja y con sus ojos vacíos de esperanzas.

Llegó a casa y como siempre se puso a merendar un sandwich de huevo, beicon y mantequilla. Su madre la vio y empezaron a discutir una vez más. Y su madre, con un tono de voz alto, le dijo:

-¡Estoy harta de que comas porquerías! ¿Por qué no te propones hacer régimen de una vez? ¡Ya no te consentiré más que comas lo que te plazca!

-¡No empecemos mamá! Es inútil, no te das cuenta de que voy a estar gorda toda mi vida. ¡Déjame en paz!

Penélope, llorando, se dirigió hacia el baño a darse una ducha. Al terminar, cuando salió de la ducha, miró al espejo empañado, y vio escrito “¿ A qué esperas para resolverlo?”.

Al día siguiente, Penélope, como no iba a perder nada intentándolo, al salir todos de clase, se dirigió a la biblioteca. Cuando estuvo allí hizo lo que le dijo la niña. Después de haber recogido las letras, estuvo un rato intentando resolver el mensaje, pero no pudo conseguir ningún resultado. ¡Ni mucho menos se desesperó! Cogió sus cosas y se fue hacia su casa.

Una noche, mientras miraba el techo tumbada en la cama, recordó esa tarde en la biblioteca, y le entró interés por descubrir ese mensaje. Así que cogió el papel en el que había escrito las letras y empezó a pensar, no sólo con la cabeza sino también con el corazón, porque sentía que esa niña le había dicho eso por alguna razón, y sentía que eso cambiaría su vida.

Pasados pocos minutos, después de tanto pensar, descubrió el mensaje, y este decía:

P A P A N O E L R P	“Mens sana in corpore sano”.
T B A I G K L M Ñ O	Al pronunciar por primera vez esa frase, por
R E Y E S T N S E F	primera vez en la humanidad, comprendió que
C T D C H B U R J M	por muy sana que tuviera la mente, no era
A O R F G P O Q U E	suficiente para llenar la vida, sino también era
M E B E L E N S Ñ L	necesario tener un cuerpo sano, cosa que ella
E P U S G P Q R I O	no tenía. Y de repente un escalofrío le recorrió
L I C W B A O Z L E	por todo el cuerpo, y se quedó dormida de
L N K R X O L Y M H	repente.
O O F I N A Ñ O J G	Al despertar no se acordaba de nada, sólo que
	tenía un espíritu de energía y ganas de vivir en
	su interior.

Su vida cambió para siempre, empezó a hacer dieta, fue a un gimnasio, y su obesidad empezó a disminuir. Así empezó una nueva vida para ella, una vida completa y feliz.

Este mensaje nos puede servir a todos, lo importante no es el mensaje que lees, sino la importancia que le das y lo que haces que influya en tu vida.

Paula Nicolau Enfedaque. 4º de ESO B.

ACTIVITATS PRIMER I SEGON CICLE D'ESO

HÀBITS
D'ALIMENTACIÓ
SALUDABLES

CONVIVÈNCIES
PER CURS

EXCURSIÓ
MARISTELA

EDUCACIÓ
VIAL

FAÇANA
MARÍTIMA

FIRA DE
LA
CIÈNCIA

TIRANT LO BLANC

L'esplendor
de la festa

TALLER DE
LITERATURA A
LA CAIXA

CERÀMICA
ÀTICA

NADAL

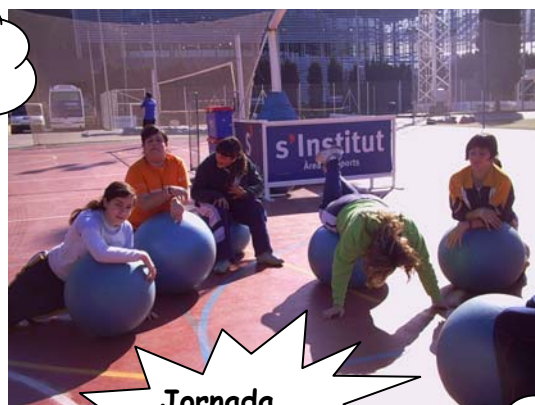
SOPAR
PROVIATGE
D'ESTUDIS

VISITAM EL
PARC DE
SA RIERA

Jornada
esportiva

Viatge
d'estudis
segon d'ESO

VISITAM
L'ONCE

Sopar de Nadal

Com cada any els alumnes de 4t d' ESO vàrem fer el sopar de Nadal dia 19 de desembre per recaptar doblers pel viatge d' estudis. Enguany hem anat a Andalusia del 14 al 18 de maig. Tots els alumnes vàrem col·laborar en les tasques de menjar, el qual es va esgotar tot, la venda de begudes i la venda de tiquets per un pernil ibèric. Enguany com a novetat es va reservar el dret d'admissió a gent que no fos exalumne, pares o alumnes del centre, per la qual cosa no es varen recaptar tants doblers com tiquets venuts. També va cantar la coral organitzada per la professora de música Margalida Obrador en què participaven alumnes de tot ESO

Un grup d'alumnes ens vàrem encarregar de la decoració, de dur el sopar, cada alumne havia de dur un plat salat, un plat dolç i una beguda. Va ser una tarda molt divertida per la nova situació d'haver d'actuar com a cambrers i la retrobada amb antics alumnes del centre. Gràcies a tota la gent que va venir al nostre sopar i esperam que els agradàs.

Mar Marcos Gómez Luque i Benjamín Esteras Benítez

VIATGE D'ESTUDIS A ASTÚRIES I GALÍCIA

2n ESO

A la fi va arribar el gran dia, el 23 d'abril. A les 7'30h estàvem tots reunits esperant l'hora desitjada de pujar a l'avió. Tot plegat, va ésser un viatge espectacular amb moltes sorpreses i diversions... per a tots nosaltres, una aventura inoblidable.

El primer dia vàrem anar a Gijón i més tard a Oviedo on vàrem tenir temps lliure, després de sentir les explicacions de la guia. Però, el que més ens va agradar va ésser el piragüisme i el descens de barrancs dels següents dies.

En aquestes dues aventures vàrem riure molt ja que ens havíem de posar vestits de neoprè . Una vegada equipats i preparats per a fer piragüisme, el nostre monitor ens va explicar com remar, com no tombar i altres coses que havíem de saber abans de pujar a la piragua. Aquest dia vàrem fer el recorregut del riu Sella, amb

una petita aturada per berenar a mitjan camí. Quan ja tornàvem a anar vestits normal, vàrem anar a visitar Picos de Europa, on vàrem contemplar els espectaculars llacs Enol i Ercina. Després de tot això , vàrem fer una breu visita a Covadonga on veiérem l'església i una petita cova amb la Mare de Déu.

Al dia següent, la nostra aventura continuava amb el barranquisme a Serandinas: crec que aquesta experiència ningú no l'oblidarà, perquè va ésser impressionant! ...No hi ha paraules per expressar el que vàrem sentir en el moment que baixàvem els salts d'aigua i nedàvem a les gorges. Un dia espectacular! Després de més de quatre hores de descens de barrancs, dinàrem i partírem

cap a Galícia. Al dia següent anàrem a Santiago de Compostela: una ciutat increïble, malgrat el fred que feia. La visita va durar tot el dia: tinguérem temps lliure per anar de compres i visitàrem les cobertes de la Catedral. En arribar la nit (aquesta nit, sí!) vàrem anar a la discoteca on vàrem ballar moltíssim: ho vàrem passar molt bé!

Divendres, el darrer dia, vàrem visitar La Toja i O Grove, només mig dia, perquè havíem d'anar a dinar a l'hotel i des d'allà a l'aeroport tots preparats per tornar a Palma.

Uns professors, uns companys i un viatge inoblidable!

Marina Ayala, Nabil Aguilera, Silvia Tur i Carmina García de
2n B

VISITA DEL PRESIDENT DEL GOVERN BALEAR

El passat dia 16 d'abril ens va visitar el President del Govern Balear, Jaume Matas, i el conseller d'Educació i Cultura, Francesc Fiol.

Nosaltres estàvem molt nerviosos ja que vèiem com anaven pujant pels passadissos amb la premsa i la televisió. Varen entrar a la nostra aula i els vàrem rebre aixecant-nos i, quan el tutor ens ho indicà, ens vàrem asseure.

Després ens va saludar i nosaltres li vàrem llegir una carta que havíem preparat amb anterioritat i, a la qual li exposàrem aquelles coses que ens preocupen de cara al nostre futur, com ara la feina, els estudis superiors, l'habitatge i altres qüestions socials com la convivència i el maltractament, entre d'altres. Li agràrem el fet que l'Ajuntament de Palma ens deixi gaudir de les instal·lacions del Parc de Sa Riera. Al finalitzar la lectura de la carta, ell ens va agrair l'acte, va quedar molt satisfet i ens en demanà una còpia.

També parlàrem amb na Maite, la seva dona, la qual fou professora nostra a Primària quan ella va fer feina al nostre centre.

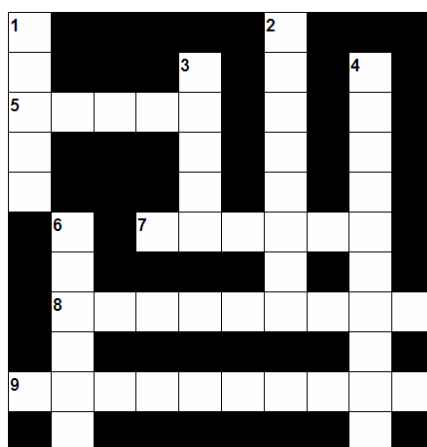

Abans de partir, va acomiadar-se, saludant especialment a n'Esmi, la nostra companya invident, que tant li va cridar l'atenció. Finalment, en sortir de classe a la una, encara es trobava al pati i vàrem poder continuar parlant amb ell. És una persona molt aguda i la seva visita fou molt enriquidora.

Els alumnes de 3r d'ESO B.

JOCS

MOTS ENCREUATS

HORIZONTALS

- 5) Satèl·lit que influeix en els fluxos de les mareas
- 7) Energia produïda pel vent
- 8) Energia que manté un flux continu, que es renova constantment
- 9) Energia que prové de l'interior de la Terra

VERTICALS

- 1) Energia produïda pel sol
- 2) Energia deguda a la capacitat d'acció dels cossos pel fet d'estar en moviment
- 3) Font d'energia no renovable d'origen vegetal
- 4) Energia produïda per l'aigua
- 6) L'energia produïda per la mar es diu energia mareomotriu o, també, de les

SOPA DE LLETRES

Cerca les sis 'R': reduir, reutilitzar, reciclar, recuperar, reinserir i reeducar.

R	A	B	H	Y	J	Q	O	L	M	A
R	E	I	N	S	E	R	I	R	O	E
A	W	U	R	T	H	I	O	B	U	Y
H	P	G	T	E	A	D	F	N	R	R
N	O	E	D	I	P	L	K	Z	E	A
U	Q	A	I	O	L	W	Q	Y	C	C
X	I	R	E	D	U	I	R	H	I	U
A	S	I	F	O	K	M	T	I	C	D
R	E	A	M	J	I	V	B	Z	L	E
E	A	D	P	G	U	A	C	P	A	E
T	R	A	R	E	P	U	C	E	R	R

BUREAU VERITAS
Certification

Certificació

Concedit a:

COLEGIO SANTA MAGDALENA SOFÍA

BALEARES

C/ FRANCESC MARTI MORA, 42, 07011, PALMA DE MALLORCA

Bureau Veritas certifica que el Sistema de Gestió d'aquesta Organització ha estat auditat i trobat conforme amb les exigències de les normes:

NORMA

ISO 9001:2000

El Sistema de Gestió s'aplica a:

EL SERVEI EDUCATIU PER A L'ENSENYAMENT REGULAR EN ELS NIVELLS
D'EDUCACIÓ INFANTIL, PRIMÀRIA I SECUNDÀRIA.

Data d' Aprovació: **20 febrer 2004**

Sempre que es mantinguin les condicions d'aplicació del Sistema de Gestió de la Qualitat, aquest certificat té un període de validesa de tres anys
13 febrer 2010

Per a comprovar la validesa del certificat, cal posar-se en contacte amb (91 270 22 00)

Per a qualsevol aclaració sobre l'abast del certificat i l'aplicació de les condicions del Sistema de Gestió, poden contactar amb l'Organització.

Número del Certificat 7000961

Data

09 març 2007

Oficina Coordinadora: BUREAU VERITAS CERTIFICATION ESPAÑA
Oficina emissora: BUREAU VERITAS CERTIFICATION ESPAÑA
Francisca Delgado, 11.
Parque Empresarial Arroyo de la Vega.
28108 Alcobendas Madrid

COL.LABORA

PATROCINA

